afgifte: Leuven X (weekblad -- verschijnt niet van juni tot augustus)
Jaargang 20
1993-1994

veto

Studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

nummer 26
maandag 28 maart 1994

Tweede Hand in Hand-betoging

Migrantenstemrecht als eis

Volgens de rijkswacht een vijfentwintigduizend, volgens de betogers een honderdduizend mensen trokken gisteren door de straten van Brussel. Niet om van de zon te genieten, al was dat ook een goede reden geweest, maar om duidelijk te maken dat ze het nu wel beu zijn. Niet de zon maar wel de "toename van de ik-kultuur, die leidt tot onverdraagzaamheid", aldus bekende Vlaming en Pukkelpoporganisator Chokri Mahassine. Opvallend aanwezig waren enkele politici van partijen die zich niet achter de eisen van de betoging schaarden.

CVP en SP waren het niet eens met de eis van stemrecht voor vreemdelingen die minimaal vijf jaar in België verblijven, en stapten daarom niet officieel mee op. Maar omdat ACW en ABVV het wel eens waren met het eisenpakket, kon bijvoorbeeld voormalig CVP-fraktieleider Luc Dhoore zijn gezicht toch met een gerust hart en een groen ACW-sjaaltje vertonen. Ook prominent vertegenwoordigd was de PS, met ondermeer voorzitter Busquin en vice-premier Di Rupo. Die laatste benadrukte trouwens dat hij, als kind van Italiaanse migranten, slechts door de "grote solidariteit van het Belgische volk" het zo ver heeft kunnen schoppen. De diskrepantie tussen individuele mening en de stem van de partij blijkt dus in vele gevallen zeer groot te zijn. Het stemrecht voor migranten is een groot politiek taboe. Toen Wivina de Meester recent alleen maar verklaarde dat het debat hierrond kon gevoerd worden, werd ze door de rest van haar partij, de CVP, genadeloos teruggefloten.

Ambigu was de houding van de Volksunie, die het eisenpakket van de betoging niet onderschreef maar wel haar leden mobiliseerde. Dit resulteerde in een afvaardiging van ongeveer honderd man met bijna evenveel gele vlaggen en twee Anciauxs. Verder waren Agalev en Ecolo ruim vertegenwoordigd, al waren er niet evenveel groene vlaggen als mensen die betogers probeerden te verleiden tot aankoop van de Solidair of-Rood.

Eerder hypokriet dan dubbelzinnig waren de grote advertenties die SP, CVP en zelfs VLD plaatsten in de ekstra editie van De Morgen, die voor de gelegenheid was verschenen. Daarin wezen de drie partijen op hun vreemdelingen-vriendelijk karakter, en verbonden dat beeld via de krant blijkbaar al te graag met Hand in Hand. Tegelijk echter vonden ze het dus niet nodig om zich openlijk akkoord te verklaren met het eisenpakket van de organisatie. De SP kleurde in haar advertentie zelfs een bolletje rood onder de vermelding "Hand in hand".

Opmerkelijk was de uitleg die SP-volksvertegenwoordiger Johan Vande Lanotte gaf voor de weigering van de partij om zich achter de eisen te scharen. In De Morgen verklaarde hij dat een groot deel van het SP-elektoraat zich niet zou herkennen in de eis voor migrantenstemrecht, en "de band met deze vaak eenvoudige mensen wil ik niet op het spel zetten".

Loko had zich als geheel achter de betoging geschaard. Enkel Politika was echter met een spandoek aanwezig, Historia zonder. Verder was de delegatie vrij beperkt en nogal verspreid. Een beeldverslag van de betoging vindt u op de achterpagina.

Tom Dams
Jeroen Overstijns

(foto Kristof Wouters)

Vorige week woensdag namen vijftienhonderd Hobu'ers een baaldag. Ze betoogden in de straten van Leuven voor een betere uitbouw van sociale voorzieningen op de hogescholen. Veto brengt verslag uit op pagina 3.

Kringverkiezingen bij Politika

Fraude bij stembusgang

Afgelopen donderdag vonden in de fakulteit sociale wetenschappen kringverkiezingen plaats. Tot grote verbijstering van deelnemers en huidige kringmedewerkers zag het kieskomitee zich verplicht de verkiezingen ongeldig te verklaren omwille van frauduleuze praktijken. In de stembus bevonden zich naar schatting 140 valse stembiljetten. Naar alle waarschijnlijkheid zullen er donderdag nieuwe verkiezingen doorgaan.

De traditie van de vorige drie jaren leek te zullen worden voortgezet. Er was een grote ploeg, gedoodverfd winnaar, vooral bestaande uit mensen die het afgelopen jaar al aktief waren binnen Politika (Open), een tweede-licentie-lolploeg (ONS, Organisatoren Nieuwe Stijl) en er was, weerom, X, een formatie rond Tom Vandesande die al drie jaar tevergeefs probeert de revolutie binnen te fakulteit te ontketenen. Het enige waar men zich dus zorgen over hoefde te maken was het behalen van het kworum. Er moet 28% van de studenten Sociale Wetenschappen (1253) komen stemmen om de verkiezingen geldig te maken.

Het onheil kwam echter uit onverwachte hoek. Ondanks konstant toezicht van minstens twee van de drie kiesverantwoordelijken en een afgevaardigde van iedere ploeg, is iemand erin geslaagd om een stembiljet naar buiten te smokkelen, te kopiëren en dan ongeveer 140 van deze kopies in de stembus te laten verdwijnen.

Oog

De fraudeur(s) hebben waarschijnlijk gebruik gemaakt van een aantal piekmomenten: de pauzes in eerste kandidatuur en een korte bezetting van het stemlokaal door eerste lissers die vonden dat er verkiezingen voor iedere funktie apart zouden moeten zijn. Het is bovendien vrij duidelijk dat hun enige bedoeling geweest is de verkiezingen ongeldig te laten verklaren en bepaalde deelnemers in diskrediet te brengen, en niet de stemuitslag werkelijk beïnvloeden. Om een stem te kunnen uitbrengen moet iedere student zich immers eerst identificeren, waarna hij of zij aangeduid wordt op de lijst met alle studenten die ingeschreven zijn aan de fakulteit. Er is dus eksakt geweten hoeveel stemmen er uitgebracht zijn.

Het kieskomitee stond voor een groot dilemma. Het grootste deel van de valse stembiljetten was vrij duidelijk identificeerbaar (gekopieerd van recyklage op recyklagepapier). Zekerheid geven was echter niet mogelijk. Op al deze valse biljetten werd een stem uitgebracht voor Open, maar ook zonder de valse biljetten zou Open gewonnen hebben. Er waren 405 Sociale Wetenschappers komen stemmen (kworum = 351), waarvan minstens 250 op Open. De verkiezingen ongeldig verklaren zou dus een toegift zijn aan de bedoeling van de fraudeur(s). Negatie van de vervalsing zou een enorme hypoteek kunnen leggen op de kringwerking van volgend jaar.

Begraven

Omwille van de demokratische zekerheid en de integriteit van Politika besloot het kieskomitee de verkiezingen ongeldig te verklaren. Ook de verantwoordelijken van de deelnemende ploegen en het dagelijks bestuur van Politika steunden deze beslissing. De laatsten stelden de datum voor nieuwe verkiezingen op donderdag 31 april. Deze voorlopige beslissing moet nog bekrachtigd worden op de kringvergadering van maandagavond.

Reaktie van Koen Room, hoofdkoördinator van Politika dit jaar: "Zowel ikzelf als vele van onze studenten zijn verontwaardigd. Het is onaanvaardbaar dat een of enkele personen, om welke reden dan ook, op een dergelijke laffe en achterbakse manier een degelijke kringwerking voor 1200 studenten op de helling kunnen zetten. Velen stellen zich vragen naar het waarom en trekken hun eigen engagement in twijfel. Gelukkig hebben de drie ploegen besloten verder deel te nemen aan de volgende ronde. Voor hen is het des te zwaarder. Het kworum was immers duidelijk gehaald en zij zijn er de grootste dupe van."

"Als hoofdkoördinator zou ik dan ook de personen die meenden op een dergelijke manier een ganse kringwerking te ondermijnen willen vragen hun motieven kenbaar te maken. Ook zou ik graag alle studenten sociale wetenschappen oproepen om hun afkeur duidelijk te laten merken. Zij kunnen dit het beste doen door in nog grotere getale te komen stemmen bij de volgende ronde."

De verantwoordelijkheid voor deze zaak ligt uiteraard in de eerste plaats bij de naïviteit van het kieskomitee. Een stempeltje op de achterkant van de stembiljetten zou de vervalsing al veel moeilijker gemaakt hebben. Anderzijds is het zeer betreurenswaardig dat een studentenvereniging rekening moet houden met mensen die de noodzaak aanvoelen om op oneerlijke wijze het engagement van mensen die zich belangeloos inzetten te bemoeilijken.

Wim De Rop

(foto Asella De Vos)

Ploeg X in opmars naar het stemlokaal: The Return III

BINNENIN

Drugs 5-7
De legalisering van soft drugs blijft een betwist onderwerp. De strafrechtelijke vervolging van drugsgebruikers is dat evenzeer. Het een en ander.

Kringverkiezingen 4
Vorige week werd er gestemd bij Klio en Medica. In deze korrupte tijden zal het u misschien verwonderen dat zoiets nog mogelijk was zonder dat er fraude aan te pas kwam. Of hadden de kloten en de dokters daar simpelweg nog niet aan gedacht?

Strip 8
Eilaas, eilaas, voortaan zult u de kafeeteorieën moeten missen. Misschien hebt u al hopeloos alle bladzijden afgezocht en bent u bijna uit het raam gesprongen. Gelukkig kreeg u het niet open. Als soelaas schotelt onze 'tekenaar' u nog tot het eind van het jaar een fotostrip voor.

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreakties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redaktie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Aprilgrap?

Op vrijdag 1 april om 9.45 u 's morgens zal er in het justitiepaleis in Leuven een politiek proces doorgaan. Rob Verreycken, vice-preses van NSV-Antwerpen heeft namelijk een proces aangespannen tegen MLB. Hij beschuldigt MLB van manipulatie en eist 200.000 frank schadevergoeding en publikatie van het proces in Solidair (weekblad van de PvdA) en in Veto. Aanleiding daartoe is een pamflet dat MLB-Leuven in december 1992 verspreid heeft, waarin we zijn gewelddaden aanklagen. Aan de hand van teksten werd aangetoond dat Verreycken en het NSV een racistische ideologie aankleven. Dit werd onder andere aangetoond door zijn handtekening, waarin het VMO-teken verwerkt staat.

Rob 'klopterop' (dit is zijn bijnaam binnen het NSV) is een fascistische bruut en zoon van Vlaams Blok-senator Wim Verreycken. In mei dit jaar moet hij voor de korrektionele rechtbank in Antwerpen verschijnen voor verschillende gewelddaden. Hier volgen enkele voorbeelden uit de lange lijst. Op 20 mei 1989 slaat hij een ACOD-militant in het gezicht. Op 26 november slaat hij Kris Merckx (PVDA) een gekloven lip. Op 9 november 1992 voert hij een raid aan van 40 NSV'ers op studenten in de Gentse Blandijn. Een student wordt door het NSV een blijvend oogletsel geslagen. Met dit proces wil hij MLB en alle anti-fascisten intimideren om in de toekomst dergelijke gewelddaden aan te klagen. Het is dus een kruciaal proces voor de anti-fascistische beweging.

Op een moment dat het fascisme opnieuw in opmars is in heel Europa, hebben progressieven en demokraten niet alleen het recht, maar ook de plicht hun teorieën, praktijken en misdaden te weerleggen. Welnu, dat recht staat op het spel. We roepen alle anti-fascisten op voor een aanwezigheidsaktie op het proces. We spreken af om 9.15 u op het Fochplein, waarna we gezamenlijk naar het justitiepaleis trekken.

Voor MLB, Geert Goderis.

nvdr: Tot dus ver zijn wij nog niet op de hoogte gebracht van een vraag tot publikatie van het proces. Verder heeft Veto met deze rechtszaak niets te maken.

Basisinkomen

Vorige week uitte Robbie Tas een nogal smalende kritiek op het artikel over studieloon en basisinkomen (BI) in Veto nr 24. Vanuit zijn makro-ekonomisch inzicht meent hij te kunnen beweren dat, na invoering van een basisinkomen, niemand nog loonarbeid wil verrichten. Wel, het verheugt ons enorm dat zelfs de preses van VRG in zijn verdere leven blijkbaar genoegen zal kunnen nemen met 20.000 frank per maand. De werkgroep Groene Ekonomie van Genoeg heeft zich de afgelopen maanden verdiept in zowel de argumenten voor BI als de technische aspekten ervan (onder andere financiering, hoogte van het bedrag, manier van invoeren).

Met de bedoeling de vragen voor een bredere groep aan bod te laten komen, werd vorige week een debat georganiseerd. Al wie desondanks nog steeds met een brandende vraag zit, mag ons altijd kontakteren (projekthuis Vlamingenstraat 116). Als kritiek op het artikel zelf is een engekonomische benadering overigens naast de kwestie. Na herlezing kunnen we enkel besluiten dat de auteur het principe van het BI wilde aanbrengen als mogelijk antwoord op een aantal nieuwe maatschappelijke uitdagingen: strukturele werkloosheid, autonome arbeid, armoedeval, arbeidsherverdeling en arbeidsduurverkorting, duale samenleving, studieloon en kontinue bijscholing. In verband met de gevolgen op de (loon)arbeidsmarkt werd zelfs summier verwezen naar een Amerikaanse studie. Zonder daar enig waardeoordeel over uit te spreken hopen we dat R.T. tegen een volgende brief zijn huiswerk wat beter maakt.

Namens werkgroep
Groene Ekonomie,
Kurt Lambrechts

Fietsen

Wil u zo vriendelijk zijn om eens een grondig artikel te schrijven over het geval 'fietsendiefstal en -beschadiging' te Leuven. Ik vraag mij namelijk af waar het verantwoordelijkheidsbesef van de Vlaamse student gebleven is. Of wat denken jullie van dit: in november '93 wordt de fiets van mijn zoon gestolen (10.000 BF), en het hangslot vernietigd. In januari '94 wordt het achterlicht van zijn nieuwe fiets gestolen. In maart '94 wordt de nieuwe fiets half vernietigd. Kostprijs? Nogmaals zo'n 3000 BF. Ik ben zelf student geweest in Leuven, en ik begrijp dat studenten wel eens lol willen maken. Maar ik vraag mij toch af of het vandalisme nu niet een beetje ver begint te gaan.

Steek het vooral weer niet op de overheid (stadsbestuur, politie, ...), het gaat hier essentiëel over de mentaliteit binnen het studentenwereldje zelf. Fiets gestolen? Dan pikken wij gewoon één terug. Fiets beschadigd? Dan gaan wij toch simpel wat onderdelen stelen bij een ander?! Laat de studentenbeweging dus eens rustig bewust worden van het feit dat binnen hun eigen beweging heel wat 'rotte appels' zitten. Als dat de generatie is, die ons straks uit de korruptie moet helpen?

Valère Vandenbosch, Boutersem

Netwerkmarketing

Als juriste, wereldreiziger en -burger en NSA-dealer wens ik te reageren op uw artikels in Veto nr 24. Deze reaktie is een lezersbrief en geen recht op antwoord vermits ik NSA niet vertegenwoordig (dit is reeds een eerste rechtzetting en een korrekte interpretatie van artikel drie van het dealerkontrakt).

Het grote onbegrip en wantrouwen rond netwerkmarketing is vergelijkbaar met dit rond franchisering — ook een Amerikaans koncept — toen dit enkele decennia geleden vooreerst opdook in België. Aktueel is franchisering een ingeburgerde distributiemetode, netwerkmarketing wacht hetzelfde lot. Juridisch-technisch is het statuut van de franchisenemer vergelijkbaar met dat van zelfstandige verdeler in een netwerk. Uw twee artikels ('En op de achtste dag schiep Hij Network Marketing' - 'Van je vrienden en familieleden moet je het hebben') bevatten niet minder dan tien onjuistheden. Dit is niet verwonderlijk, daar nergens in België objektieve en kritische informatie over deze marketing metode beschikbaar is.

Nochtans kent deze methode een konstante vooruitgang in de USA: bedrijven schakelen over van traditionele naar netwerkmarketing, vier miljoen personen zijn aktief in netwerken. Een Belgische studente heeft in 1993 haar eindwerk gemaakt over multi level marketing (Patricia Verschaffel - ICHEC - grote onderscheiding). Zij heeft zich ingeschreven als NSA-dealer en haar research grotendeels in de USA gedaan. Haar konklusies zijn boeiend, zeker wat de toekomstperspektieven betreft. Een samenvatting van dit eindwerk is verschenen in l'Echo de la Bourse van 12 oktober 1993. De respons en vraag naar bijkomende informatie was zo groot dat het eindwerk zal uitgegeven worden in boekvorm. Netwerkmarketing heeft zoals alle vormen van marketing voor- en nadelen. Men kan natuurlijk het kind met het badwater weggooien. Of men kan deze marketing metode kritisch analyseren. Dit lijkt me een taak voor universiteiten en hogescholen. Of niet soms?

Veel Belgen, zelfs juristen, beweren dat multi level marketing illegaal is. NSA heeft, alvorens haar aktiviteiten te ontwikkelen in België toestemming gevraagd en gekregen van het ministerie van ekonomische zaken. Dit impliceert dat hun werkwijze legaal is. Een volledige juridische uiteenzetting van deze argumentatie kan moeilijk in een lezersbrief.

Marleen Fabry, juriste en NSA-dealer

nvdr: Wij hebben nergens geschreven dat NSA-dealers NSA vertegenwoordigen. Uw bewering dat er tien onjuistheden in het artikel staan, hadden we graag gestaafd gezien.

ABC design

professionele tekstverwerking

vanaf 50 fr. per blad.

info: 016/82.40.07

advertentie

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
🖷 016/22.04.66

Jaargang 20
nr. 26
28 maart 1994

Ver. uitg. **Karen De Pooter, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven**

Hoofdredaktie: **Kris Jacobs**
Redaktiesekretaris: **Karen De Pooter**

Redaktie: **Els Cornelis, Karel De Weerdt, Serge Franchoo, Jeroen Overstijns, Steven Van Garsse, Peter Van Rompaey, Raf Uten**
Doka: **Asella De Vos, Karel De Weerdt, Nix, Frank Viaene, Kristof Woutters**
Tekeningen: **Kristof Braekeleire**
Layout en vormgeving: **Maud Bracke, Els Cornelis, Tom Dams, Filip Dekeukeleere, Karen De Pooter, Karel De Weerdt, Serge Franchoo, Kris Jacobs, Jeroen Overstijns, Hans Vandenabeele, Steven Van Garsse, Raf Uten, Frank Viaene**
Medewerkers: **Maud Bracke, Filip Dekeukeleere, Thomas De Mot, Frederik Depoortere, Wim De Rop, Karen Desmet, Henk Dheedene**
Eindredaktie: **Maud Bracke en Raf Uten**

Zetwerk en publiciteit Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Artoos (Kampenhout)
Oplage 9000 eksemplaren
ISSN-nummer 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Vorig nummer

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	P	L	A	T	V	L	O	E	R	S
2	L	O	D	E	■	E	L	L	E	N
3	A	G	A	■	R	E	I	■	K	A
4	T	I	■	H	E	R	V	E	■	K
5	O	K	S	E	L	■	I	N	E	■
6	■	A	I	R	■	H	E	G	E	L
7	S	■	K	O	P	E	R	■	R	A
8	L	I	■	I	O	N	■	E	V	A
9	O	N	E	E	R	■	S	N	O	R
10	W	E	R	K	T	A	F	E	L	S

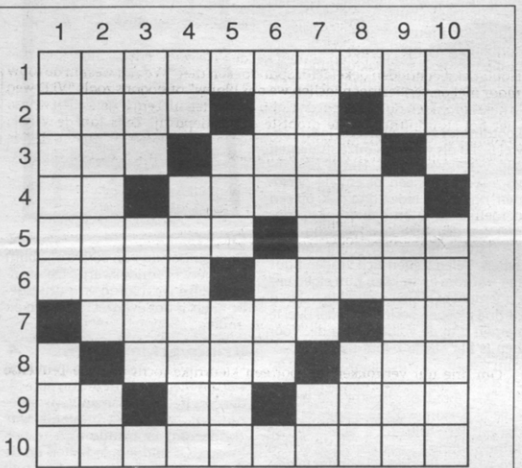

Horizontaal — 1 Lichaamsdeel 2 Fijngemalen tufsteen — Noordfrans riviertje — Diertje 3 Loopvogel — Vrouw van Abraham 4 Dier — Mythische vogel 5 Boek met lege bladen — Stad in Mozambique 6 Meisjesnaam — Bloedgever 7 Uit de verlegenheid helpen — Bijwoord 8 Edelgas — Meisjesnaam 9 Kluitenbreker — Daar — Streep, merk 10 Deel van een krant.

Vertikaal — 1 Volkomen — Bulgaarse munt 2 Oplegger — Japans bordspel 3 Waterdier — Lichaamsdeel 4 Oudromeinse munt — Doe steunen op 5 Zoon van Noach — Gemeente op het platteland 6 Aftreksel van eikenschors — Boom 7 Mannenstem — Magnesium 8 Duitse stad — Stadsgracht 9 Getijde — Dollen 10 Rivier — Lijst van drukfouten.

Door Filip De Keukeleere

Vrije Tribune

Veto plaatst geregeld bijdragen ingezonden door derden onder de noemer 'Vrije Tribune'. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor de gepubliceerde tekst. Standpunten die in een 'Vrije Tribune' worden ingenomen zijn volledig voor rekening van de auteurs.

En dat is polletiek

Evenveel als het Stalinisme leek op het wetenschappelijk socialisme van Marx, zoveel lijkt de hedendaagse politiek nog op demokratie. In principe zou de meerderheid van de Belgische bevolking zich met de politiek van hen die ze verkozen heeft moeten kunnen verzoenen. Laat mij niet lachen! De verkiezingskoorts breekt weer los en de beloftevolle politici verlagen zich naar oude gewoonte tot kippen zonder kop in het hoenderhok. "En als ze dan op 't leste op de bovenste stok zitten, dan schijten ze op de kop van de andere en dat is polletiek." Walschaps Soo Moereman had geen ongelijk. De enige politiek die nu nog het nieuws haalt, is die van het zwart maken van de konkurrentie. Enkel de VLD slaagt erin een positieve noot te laten horen, maar geraakte niet verder dan de traditionele loze beloftes om zich te profileren bij de 'burger'.

Men moet toegeven dat het een spannende strijd is: er moet maar iets gebeuren of er wordt al een zondebok gevonden waar iedereen, ongeacht kleur of strekking, zich op werpt. De ongelukkige zal er niet snel vanaf komen. De PS moest het al erg ontgelden met de Agusta-legerhelikopters, en nu volgen de trucks, de jeeps en de bussen. Wie weet zullen de tandenstokers van de officiersmess de volgende zijn. Ga daarmee naar de oorlog!

Alsof dit niet al gek genoeg was, moet ook de Brusselse burgemeester het verduren. Mijn mening is dat Michel Demaret een belangrijke symboolfunktie te vervullen heeft: als burgemeester heeft hij de belangrijkste gemeente van heel België onder zijn gezag, en deze taak heeft hij de laatste jaren bijzonder goed uitgevoerd. Mede dankzij hem is de Brusselse financiële situatie gesaneerd. Als persoon is hij joviaal en optimistisch en hij heeft goede ideeën. Hij is een echte volksmens, heeft zich nooit gedistantiëerd van zijn oorsprong en is als dusdanig een staal van wat een Belg zou moeten zijn. Dat zo iemand aan het hoofd kan staan van 'de hoofdstad van Europa', dat is toch een ideaal! Het gros der politiekers houdt zich met niets anders bezig dan gekonkelfoes en vergeet waarvoor ze getuigd hebben en waarvoor ze verkozen zijn.

Tot groot ongeluk van Demaret is hij een mens van een ander slag. Hij durft er ideeën op na te houden die niet stroken met de 'alheilige leer' van de partij, die het volk 'vertegenwoordigt', en die toch gedeeld worden door iedereen die eens nuchter nadenkt. Maar, o rampzaligheid, hij durft ze zelfs te verspreiden in de media, het almachtige orgaan dat de mening van de kritische burger bepaalt. Weinigen lopen liever Aids op dan het te doen met kondoom omdat de paus dat verboden heeft, spijtig genoeg kunnen even zo weinig politici verdragen dat een eerlijk kollega — een vijand in tijd van verkiezingen — ook maar insinueert dat de partij steekpenningen ontvangt. Zouden ze er echt zelf nog in geloven?

Het recht van de sterkste geldt echter. Partijgenoot of niet, van 'verjongende' Bert Anciaux, die blijkbaar al even verdorven is door de kortzichtige belangen van de hoge positie, tot 'vergrijsde' Paul Vanden Boeynants, die genoeg achterban heeft om zijn naaste kollega te laten vallen als een baksteen en hem nog een schop na te geven, niemand ziet in dat Demaret roept om politieke vernieuwing. Weg van de verbitterde konkurrentie en op weg naar tolerantie, een politikus laten zeggen wat de mensen denken, op weg naar een vriendschappelijke politiek waar een kompromis samenwerking wordt en een belofte een gelofte inhoudt. Een politikus moet kunnen geloven wat hij zegt, de burger moet kunnen geloven in de politikus.

Marcel Sément, Heverlee

Hobudekreet krijgt geen kans meer

De VLD en Het Laatste Nieuws

Zoals we vorige week al meldden werd Leuven door minister Luc Van den Bossche al voor de tweede keer niet geselekteerd als proefprojekt voor sociale voorzieningen voor het niet-universitair hoger onderwijs. In die proefprojekten kan een netwerk van hogescholen uit dezelfde regio met een budget van drieduizend frank per student een sociale sektor opzetten.

Negen Leuvense scholen hadden daartoe een samenwerkingsvoorstel ingediend, maar vielen ondanks positief advies steeds uit de boot. Hierdoor worden de Leuvense Hobu-studenten gediskrimineerd ten opzichte van de universiteitsstudenten. Maar bovendien bestaat die diskriminatie ook ten overstaan van de studenten die studeren aan die hogescholen die via de vijf regionale projekten nu al gesubsidieerd worden. Het nieuwe Hobu-dekreet van Van den Bossche voorzag echter juist in een veralgemening van de pilootprojekten.

Schaal

Enkele weken geleden kwam er echter een kink in de kabel. De VLD-fraktie in de Vlaamse Raad, onder leiding van André Denys, verklaarde dat zijn partij niet akkoord gaat met de inhoud van het ontwerp en dus tegen zou stemmen. Hierop besloot minister Van den Bossche, die een twee derde meerderheid nodig had voor het dekreet, zijn ontwerp terug te trekken.

Een van de breekpunten is de voorgestelde schaalvergroting. Van den Bossche wou scholen met meer dan 3500 studenten belonen door hen meer subsidies toe te kennen dan aan hogescholen met minder dan 3500 studenten. De VLD vond dat de norm voor maksimale financiering te hoog ligt en op 600 studenten moest liggen.

Ze baseert zich hiervoor op een wetenschappelijke studie van professor Nonneman die een instelling van 475 tot 675 studenten, al naargelang de opleiding, financieel haalbaar acht. "De studie van Nonneman is de enige wetenschappelijke studie die over de optimale grootte van de hogescholen is verricht. Er is nergens bewezen dat hogescholen tweeduizend studenten moeten hebben om optimaal te kunnen funktioneren. Eens men de minimum efficiënte schaalgrootte van ongeveer vijfhonderd studenten bereikt heeft, levert een verdubbeling in schaal volgens de studie van Nonneman slechts een daling van de gemiddelde kost met vijf procent op", aldus Denys.

Denys blijkt hier echter de studie van Nonneman verkeerd te interpreteren. Een persnota die door minister Van den Bossche en de onderhandelaars van CVP, SP, VU en Agalev werd verspreid en de goedkeuring kreeg van professor Nonneman, toont aan hoe zijn studie gebruikt wordt om een totaal andere stelling te verdedigen dan die waartoe de konklusies van het rapport moeten leiden.

Financiering

Het is duidelijk dat, in de huidige reglementering voor Hobu-scholen, de kleinschaligheid in de hand wordt gewerkt en schaalvergroting ontmoedigd. Zo mogen twee hogescholen met elk tweehonderd studenten samen meer personeel aanwerven dan een hogeschool van vierhonderd studenten. In de huidige reglementering ondervindt een hogeschool die de norm van 500 bereikt inderdaad slechts in beperkte mate voordeel van de bestaande kleinschaligheid en zijn de financiële voordelen van een schaalvergroting relatief klein. Zij kan dan als minimum efficiënt beschouwd worden.

De kosten per student worden volgens Nonneman kleiner naarmate de instelling groter wordt. Het is dan ook absurd de studie van Nonneman aan te halen om te pleiten voor maksimale financiering vanaf 600 studenten per school.

Er zijn echter nog een aantal andere nadelen verbonden aan het VLD-voorstel. Een hogeschool van slechts 600 studenten die door de enveloppefinanciering van het Hobu-dekreet zelf moet instaan voor de uitbetaling van haar personeel is niet in staat studentenschommelingen op te vangen. Ook zullen de hogescholen door de kleinschaligheid nauwelijks kunnen participeren aan internationale programma's en niet beschouwd worden als volwaardige partners in samenwerkingsakkoorden met universiteiten en buitenlandse instellingen voor hoger onderwijs.

Vertalers

De VLD-eis van hogescholen met minimum 600 studenten in dezelfde gemeente — terwijl in het dekreet van Van den Bossche een hogeschool vestigingen in verschillende gemeenten en zelfs in aangrenzende provincies kan hebben — heeft tot gevolg dat tenminste 21 hogescholen van de kaart zullen worden geveegd zonder mogelijkheid tot fusie. Negen hogescholen zijn ook gedoemd te verdwijnen als zij binnen de gemeente niet kunnen aansluiten bij bestaande scholen van een ander net (die meestal zelf meer dan 600 studenten hebben en dus best op zichzelf kunnen verder bestaan). In Leuven zou dat de Provinciale Normaalschool zijn. Deze 30 hogescholen hebben samen 7900 studenten die dus, als de VLD-eisen ingewilligd zouden worden, zouden moeten uitkijken naar een andere school. Het zijn vooral hogescholen van het korte type (Hokt) die door deze maatregelen zouden verdwijnen. De hogescholen van het lange type (Holt) zijn groot genoeg.

Genieten

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de Holt-centrale in de Vereniging van Vlaamse studenten (VVS) met onder meer VLD-jongere Wim Desloovere zich aansluit bij het VLD-standpunt. De studenten van de Holt-centrale lijken meer bekommerd om het feit dat hun opleiding (nog) niet tot de universiteit behoort en vrezen dat een fusie met een Hokt-instelling hen daar nog verder van zou brengen. Zo stelde Wouter Heymans, voorzitter van de Holt-centrale in VVS, in een interview in Knack het volgende: "Ik ben student aan het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken in Antwerpen. Onze instelling met zowat 600 studenten is nu verbonden aan het Ruca, het Universitair Centrum Antwerpen. We genieten mee van hun infrastruktuur. Ik zie bovendien niet in waarom we zouden moeten fusioneren met een Hobu-instelling." Het is betreurenswaardig dat de Holt-studenten slechts aan eigen belang lijken te denken.

Kranten

Toen we VLD-fraktieleider André Denys vroegen op welke studentengroep hij zich baseert als hij stelt dat de mensen aan de basis anders denken dan Agalev in de teksten laat blijken, kon hij enkel een gesprek met Wim Desloovere aanhalen. Denys bevestigde ook dat de VLD samenwerking tussen Hokt en Holt niet uitsluit maar er zeker geen voorstander van is. Hij voegde daar nog aan toe dat zijn partij voorstander is van een herziening van de definitie van universiteit en hoger onderwijs en dit in de Vlaamse Raad ter sprake zal brengen.

Het blijft twijfelachtig of het Hobu-dekreet er zal komen. Zeker nu de CVP zich de a-politieke houding heeft aangemeten niet inhoudelijk te willen praten over de Hobu-hervorming als er geen tweederde meerderheid gegarandeerd is. De CVP speelt hiermee een belachelijk politiek spelletje. Als het voorstel door Agalev in de Vlaamse Raad wordt ingediend, is het immers geen regeringsontwerp meer en moet de CVP het mee bespreken in het parlement. Meer en meer ontstaat de indruk dat de CVP nooit echt gewild heeft dat de Hobu-hervorming erdoor komt. Door netoverschrijdende scholen zou de macht van de Guimardstraat over deze scholen immers sterk verminderen. Het is dan ook jammer dat in dit land bij schoolhervormingen ideologische argumenten vaak sterker doorwegen dan pedagogische argumenten.

Dit blijkt bovendien niet alleen in de politiek het geval te zijn. Blijkbaar doen sommige kranten daar duchtig aan mee. Het verslag van de Leuvense betoging was in Het Volk, Het Nieuwsblad en Het Laatste Nieuws van donderdag woord voor woord identiek. Het Laatste Nieuws liet echter één zin weg: "Ook de VLD werd weggehoond." Het mag duidelijk zijn dat er met zo'n bekrompen houding van het Hobu-dekreet of sociale voorzieningen in het hoger onderwijs niet veel in huis zal komen. Het is belangrijk dat de politieke partijen zich eens bezinnen over hun ware motieven.

Peter Van Rompaey

(foto Kristof Woutters)

VIDEOKUNSTENAAR STEFAAN DECOSTERE OP REIS MADE IN JAPAN

De Belgische videokunstenaar Stefaan Decostere maakte een reeks van vijf films die hij 'travelogues' noemde. Hij neemt hierin verschillende landen, maar vooral het reizen in deze landen onder de loep. Want reizen betekent al lang niet meer naar een vreemd land vertrekken en daar de werkelijkheid bekijken. We reizen eigenlijk dagelijks via musea die allerlei kultuurobjekten verzamelen, via de beelden op televisie en in alle andere media.

In 'Déjà-vu', zijn vijfde en laatste travelogue, neemt Decostere ons mee naar Japan. Niet toevallig, want Japan is misschien wel het land waar traditie en westerse moderne invloeden, kultuur en kitsch het meest en op de meest vreemde manieren door elkaar lopen. En dat is dan ook een belangrijke vraag die Decostere met zijn film poneert: in hoever zijn beide nog te onderscheiden? In hoever moeten we het ene ophemelen en neerkijken op het andere? En horen beide niet samen in een moderne kultuur?

In 'Déjà-vu' zien we dan ook de gekste dingen. Een huwelijks-centrum bijvoorbeeld, waar je tegelijk kan trouwen (eventueel zelfs onder water), feestkledij kopen, je feest geven, je huwelijksreis boeken, huwelijkskado's kopen. Of een Western-dorp met alles erop en eraan, tot en met poppen van John Wayne en Marilyn Monroe. Dan bevinden we ons plots in een onderwaterbar in een grot op de vijfde verdieping. Van een namaak-Hollands dorp kompleet met molens en grachten verhuizen we naar een traditionele samoerai-voorstelling, een diskoteek, een tempel.

Decostere toont dit alles niet in de normale dokumentaire stijl. Hij verfilmt de fast-food kultuur op een fast-food manier. Snelle beelden gemonteerd op house muziek, onderbroken door een immer lachende Japanse presentatrice. Dit resulteert niet echt in een bevredigende kijkervaring, we krijgen hier tenslotte een heel uur beelden aan de snelheid die normaal slechts in een videoklip van vier minuten gebruikt wordt. Slechts een paar keer last Decostere een 'break' in en verloopt zijn verhaal even traag. Maar de beelden die hij dan toont zijn eigenlijk nog eens zo schrijnend en tegelijk aandoenlijk: een oude man die vol overgave een Grieks karaokelied zingt of een prostituee die ons binnenleidt in haar kamers.

In dit bombastisch geheel vermengt Decostere uitspraken van de Franse filosoof Henri-Pierre Jeudy, over gevaren van technologie en fantasie. "Die brengen de beeldenstroom af en toe even tot bezinning", aldus Frank Hellemans in Knack. Maar in feite maken ze ook evengoed deel uit van die vreemde beeldenstroom. Is Regine Clauwaert die zegt "de aarde is een hartverwarmende plek" niet evengoed kitsch en kultuur tegelijk?

De indruk die je krijgt bij het bekijken van 'Déjà-vu' is er een van verwarring en angst, maar ook overdondering en bewondering. De angstaanjagende manier waarop mensen iets persoonlijks als het huwelijk tot een kommercieel produkt verpakken, maar anderzijds de kinderlijke eenvoud bij het zingen van een karaokelied, of de vreemde fantasie die tentoongespreid wordt. Een van de citaten uit de film geeft die ongrijpbaarheid mooi weer: "Les choses ont l'air de dire: vous les hommes, vous n'êtes rien."

Karen De Pooter

Dinsdag om 20.00 u wordt Déjà-vu vertoond in aanwezigheid van regisseur Decostere. Donderdag om 20.00 u wordt de hele 'travelogues'-reeks gedraaid. Allebei in het Stuc.

Hobu ergert zich blauw op betoging

Ongeveer vijftienhonderd betogers trokken vorige woensdag de straat op voor een volwaardige sociale sektor voor het hoger onderwijs buiten de universiteit (Hobu). Studenten, docenten en direktie van zes katolieke hogescholen uit Leuven en omgeving, verenigd in het Leuvens Netwerk Sociale Voorzieningen (Lens), kloegen de ongelijkheid in sociale voorzieningen tussen universitairen en hogeschoolstudenten aan. Zij werden in hun eis gesteund door delegaties van Loko, de dienst Studentenvoorzieningen van de KU Leuven en Groep T. Onderwijsminister Luc Van den Bossche maar vooral de VLD moesten het ontgelden.

De Leuvense hogescholen namen het de VLD woensdag kwalijk dat ze het Hobu-dekreet hadden gekelderd. Spandoeken met "We zijn weer in de rouw maar met de verkiezingen lachen we ons blauw" of slogans zoals "VLD weg ermee" maakten duidelijk dat de Hobu-studenten niet erg ingenomen waren met het standpunt van de grootste oppositiepartij. Zelfs Jan de Vuyst, direkteur van de dienst Studentenvoorzieningen van de KU Leuven, deelde deze visie. Hij droeg dan ook het spandoek "De KUL ergert zich blauw" met zich mee.

Rond 14.30 u verzamelden de Regaschool en het Sint-Elisabethinstituut voor Verpleegkunde uit Leuven, het Hoger Instituut Heilig Hart, het Pedagogisch Hoger Onderwijs Heilig Hart, de Sociale School uit Heverlee en het Katoliek Pedagogisch Hoger Onderwijs Diest-Tienen op het Ladeuzeplein, waar Zuidamerikaanse verzetsmuziek klonk. De betogers hadden massaal vlaggen en spandoeken meegebracht met telkens de vraag naar een volwaardige sociale zekerheid. Een groot aantal studenten was voorzien van fluitjes en de studenten verpleegkunde hadden zich uitgedost in hun werkkledij. De gaten die in sommige spandoeken waren aangebracht tegen de wind vormden een mooi symbool voor het ontbreken van een sociale sektor.

Om drie uur vertrokken ze voor een kleurrijke tocht door de Leuvense binnenstad. Ondanks hun vastberadenheid waren de betogers erg gedisciplineerd. Met een korte sit-in werd het verkeer op de ring even geblokkeerd maar er waren geen rellen met politie of rijkswacht. De betoging verliep erg sfeervol. Zo was er een student die een groot spaarvarken meedroeg. Tijdens de hele betoging werd er "Van den Bossche verdeel het geld als het eerlijk is geteld" gezongen en zo nu en dan hoorde men spitsvondigheden zoals "Le libéralisme n'est pas la liberté". Op een bepaald moment scheurde de wind symbolischerwijze een spandoek voor sociale voorzieningen aan flarden. Even later bleef dat spandoek haken achter een rijkswachtkombi.

De betoging maakte duidelijk dat de Leuvense Hobu-studenten de diskriminatie ten opzichte van de universiteiten grondig beu zijn. Dat alle studenten recht hebben op sociale voorzieningen, daar is waarschijnlijk iedereen het over eens. Het valt dan ook te betreuren dat er zo weinig universiteitsstudenten met de betoging meeliepen. "Hobu en KUL: solidariteit" werd slechts door een twintigtal studenten geskandeerd.

(PvR)

KRINGVERKIEZINGEN MEDICA

EN GODS GEEST ZWEEFDE OVER DE VRUCHTWATEREN

Naast de leden van Klio en Politika mochten vorige week ook de geneeskundestudenten naar de stembus. Van de ruim 2300 kwamen er 763 opdagen. Dat mag misschien niet zo verschrikkelijk veel zijn, maar er was dan ook niet zo veel keuze. Slechts één ploeg — Genesis — stelde zich kandidaat en behaalde vlot 91,6 procent van de stemmen.

Er is trouwens nog een verzachtende omstandigheid voor de niet erg hoge opkomst. De toekomstige artsen mochten namelijk enkel op donderdag stemmen, en niet iedereen komt dan naar de auditoria waar de stembussen stonden. Medica hanteert trouwens geen kworum betreffende het minimum aantal kiezers. De enige vereiste is dat de kandidaat-presidiumploeg minstens vijftig procent van de stemmen plus één dient te halen.

Genesis staat voor Geneeskundestudenten In Stroomversnelling. Wellicht zal er allemaal wel niet zó veel veranderen, maar het woordje van de kandidaat-preses Joris Vandenberghe belooft in elk geval: "We zullen verder werk maken van proffenevaluatie; die moet leiden tot een serieuze opwaardering van het universitaire onderwijs. We zullen ook stevig in de schoenen moeten staan in de bespreking van de hervorming van de medische opleiding. Enkel door ons grondig te informeren kunnen we fakulteit en akademische overheid sterk, weerbaar en mondig van antwoord dienen."

Het budget voor de hele kampagne zou volgens Vandenberghe beneden de honderdduizend frank hebben gelegen, wat voor een grote kring als Medica zeker niet buitensporig te noemen is. De opbrengsten gingen naar het opvangtehuis De Sleutel in Brussel. De openingsreceptie op zondagavond was een festijn waar wie onder ons gezegend is met een goede smaak zich gratis kon te goed doen aan pita. Wie dacht dat het een grap was, heeft ongelijk gekregen.

Maandagavond ging er een debat door met een panel waarin onder meer dekaan Mannaerts, een aantal professoren en enkele studenten zetelden. Tema was de verschillende aspekten van de medische opleiding. Verder had men gedurende de week ook nog gezorgd voor een fakkelprocessie, een abdijbierenavond en twee optredens, te weten de Medica-band en niemand minder dan hard-rockin' Vader Abraham.

Nieuw binnen Medica is de werkgroep Sociaal. De vlag dekt de lading hier echter slechts gedeeltelijk. Blijkbaar is de werkgroep belast met een uitbreiding naar andere NGO's van de informatiedoorstroming die men ook reeds verzorgde voor Artsen zonder Grenzen. In eerste instantie wordt blijkbaar gedacht aan Student Aid.

De werkgroep Erasmus staat voor een moeilijke taak. Binnen de fakulteit bestaat er volgens vice-preses Joris De Vos nogal wat weerstand ten opzichte van geneeskundestudenten die naar het buitenland willen vertrekken, behalve voor het praktijkjaar. De studenten zouden dit echter ook graag tijdens hun teoretische jaren kunnen. Dat hieraan en aan andere zaken met man en macht zal gewerkt worden staat in elk geval vast: de presidiumploeg telt zesenzeventig koppen.

(kj)

Sora

Voor haar werking gedurende het akademiejaar 1994-1995 zoekt Sociale Raad twee halftijdse krachten (19,5 uur per week). Van deze personeelsleden wordt verwacht dat ze de werking van Sociale Raad praktisch en inhoudelijk ondersteunen. Ze moeten op de hoogte zijn van de doelstellingen van Sociale Raad, en bereid zijn zich in te werken in de tema's die de Raad zal behandelen. Gezien de werking van Sociale Raad is het van belang dat kandidaten over dynamische en organisatorische kapaciteiten beschikken, en dat ze bereid zijn om fleksibel te werken. Interesse in de sociale problematiek in het algemeen, en in de studentenproblematiek in het bijzonder, is een vereiste. Er wordt verwacht dat ze openstaan voor nieuwe ideeën vanuit Sociale Raad, en dat ze dan ook bereid zijn deze ideeën zo goed mogelijk uit te werken. Kandidaturen moeten binnen zijn voor dinsdag 19 april om 16.00 uur. De kandidaten worden dan uitgenodigd op één van de volgende Algemene Vergaderingen van Sociale Raad om zich voor te stellen.

(foto Asella De Vos)

Kringverkiezingen bij Klio

De goden waren mild

Vorige week woensdag werd er gestemd bij Klio, de kring van klassieke filologie en oude geschiedenis. Zoals wel meer gebeurt bij kleine kringen werd er eigenlijk nauwelijks kampagne gevoerd. Andere kringen kunnen er wellicht een voorbeeld aan nemen, maar dit jaar verliep alles bij Klio misschien wel te rustig. Behalve een uitvoerige reklamekampagne in de zoekertjes van Veto beperkten de verkiezingsaktiviteiten zich tot een gratis vat maandagavond in de fakbar van Letteren en een eenzame verkiezingsshow woensdagmiddag.

Op die verkiezingsshow en het bijhorende debat moesten de kandidaten voor de verschillende posten zich komen voorstellen. Bij Klio stemt men immers niet per ploeg, maar kan men zich zonder probleem voor een afzonderlijke funktie kandidaat stellen. Alleen de preses moet samen met een vice-preses een ploeg vormen. Van dit duúmviraat moet dan één iemand uit oude geschiedenis komen en de andere uit klassieke filologie. Op die manier probeert men een zeker evenwicht tussen de twee richtingen te behouden.

Omdat er voor elke beschikbare funktie telkens ook maar één kandidaat was, verliep het debat vrij mak en werden er bijna geen vervelende vragen gesteld. De hele show was trouwens weinig origineel. Enig spektakel kwam onverwachts nog van de enige lolploeg die pas in laatste instantie opgekomen was, de Nestors. Het programma van de Nestors bestond erin om eenvoudigweg het hele boeltje over te nemen en een gerontokratie te vestigen — een historische Griekse bestuursvorm waarbij alle macht in handen is van de oude wijzen. Het jongste lid van de Nestors zat inderdaad al in zijn tesisjaar terwijl alle andere geronten afgestudeerd waren. Volgens het reglement mag een lolploeg echter niet deelnemen aan de verkiezingen zelf zodat dit tijdelijk verbond dan ook voortijdig in de annalen van de geschiedenis verdween.

Ugly

Alle kandidaten werden 's avonds met een overtuigende meerderheid verkozen. Het aantal mensen dat kwam stemmen lag nochtans eerder aan de lage kant. Iets meer dan de helft van de Klioten vond het de moeite waard om een stem te komen uitbrengen. Vorige jaren lag dat aantal steevast hoger. De matte kampagne zal daar ongetwijfeld wel de oorzaak van zijn.

Wat het programma voor volgend jaar betreft zullen de Klioten overigens niet veel spektakulairs moeten verwachten. Onder het motto "The Good, the Bad, and the Ugly - Koert, Bart en jullie" willen de nieuwe presis Koert Debeuf en zijn vice-preses Bart Vandierendonck in hoofdzaak de huidige kringwerking verder uitbouwen en verbeteren. Omdat de kring twee jaar geleden zonder presidium gevallen was en pas vorig jaar terug opgestart, liep die werking op een aantal punten immers nog behoorlijk mank. Nu zijn er echter veel nieuwe mensen van de kandidaturen in de kringwerking verzeild geraakt, zodat het gebrek aan engagement in de licenties overbrugd lijkt en vooruitzichten voor de volgende jaren weer wat positiever zijn.

Bovendien wil men er ook werk van maken om het archief van Klio, dat al twee jaar lang zowaar te verkommeren ligt op iemands kot, dringend terug in orde te brengen. De verschillende verantwoordelijkheden binnen het presidium zullen beter omlijnd worden. Voor de belangrijke aktiviteiten zullen er speciale werkgroepen in het leven geroepen worden die voor de goede gang van zaken garant moeten staan. De werkgroepvoorzitter zou dan ook telkens naar de presidiumvergadering moeten komen.

Verder wil men ook de traditie behouden die er bij Klio enigszins bestaat om ook sterk binnen Loko aktief te blijven. Vanuit het presidium wil men de kring daarbij beter profileren en bekend maken. De konkrete afspraken tussen de verschillende kringen van Letteren moeten meer op elkaar afgestemd worden. Bepaalde aktiviteiten kunnen bijvoorbeeld samen georganiseerd worden. Men stelt wel dat elke kring onafhankelijk haar standpunt moet blijven bepalen wanneer het om inhoudelijke kwesties gaat.

Het meest opvallende programmapunt is het initiatief om een soort kollokwium te organiseren voor studenten van klassieke filologie en oude geschiedenis van alle Vlaamse universiteiten. Het aantal studenten dat voor deze richtingen kiest, daalt immers voortdurend en aan de VUB dreigt de richting zelfs afgeschaft te worden. Vanuit de VUB heeft men al een positieve respons gekregen en het idee is dan ook om het kollokwium elk jaar te organiseren, steeds aan een andere universiteit.

Serge Franchoo

Koncert Jawbox en Tryptich

Nu ook met scherp randje

Sinds legioenen Sam Gorissen en Barbara Dexen het woord 'liedje' of 'melodie' in diverse familiebladen wel eens in de mond durven te nemen, zijn het twee tamelijk inhoudsloze begrippen geworden. Daarom is het Engelse woord 'song' met sukses doorgebroken in het taalgebruik van de hedendaagse jongeren - behalve van diegenen die wel eens naar Sam Gorissen of Barbara Dexen luisteren natuurlijk.

Dit maar om te zeggen dat op maandag 4 april vier Amerikanen die zichzelf Jawbox noemen naar Leuven komen afgezakt om te demonstreren hoe een goed in mekaar gestoken 'song' klinkt. En dan hebben we het hier niet over meestampers of iedereen-de-aansteker-in-de-lucht toestanden, maar over muziek met een scherp randje. Een scherp randje? James 'Jay' Robbins, zanger-gitarist van Jawbox, verwoordde het zelf ooit zo: "We proberen altijd muziek te schrijven met een pakkende melodie, maar we proberen wel elke keer een andere soort pakkende melodie uit. Het moeten niet altijd mooie zanglijnen zijn, het kan evengoed met een stuk gitaarlawaai of een gestoord ritme." Geen suikerzoete slepers dus, maar gedreven nummers met een stevige punkinslag, gekombineerd met een gevoel voor melodie dat regelmatig naar pure pop neigt. Het soort overstuurde pop dat zich vermomt in een luid gitaarjasje, maar daaronder niets aanheeft.

Gonzo

Het punkelement van Jawbox vindt haar oorsprong in Government Issue, de legendarische punkgroep waar J. Robbins ooit nog bas bij speelde. Government Issue was naar punknormen ook al opvallend melodieus en gevarieerd. Na Government Issue belandde Robbins nog even in Scream met Nirvana-drummer Dave Grohl, om in 1989 Jawbox op te richten.

Ten tijde van de eerste CD 'Grippe' was Jawbox een trio, maar de laatste twee CD's 'Novelty' en 'For Your Own Special Sweetheart', werden met een tweede gitarist opgenomen. Bill Barbot heet deze man en hij kan niet alleen gitaarspelen, hij is ook nog eens begenadigd met een prachtig stemgeluid.Door zijn toedoen is Jawbox uitgegroeid tot een hechte, gevarieerde groep met een subtiel-stevig gitaargeluid en afwisselende zangpartijen. Voeg daarbij poëtische en enigszins enigmatische teksten en je hebt een fascinerend groepje. Die mening is trouwens ook platenlabel 'Atlantic' toegedaan. Na 'Novelty' bood Major Atlantic Jawbox, voorheen op Dischord, een leuk kontraktje aan waardoor de drie heren en één dame niet meer hoeven te werken. Daarmee was Jawbox de eerste groep van Dischord, zowat het archetype van de kleine onafhankelijke platenmaatschappij, die naar een grote firma vertrok.

Hoewel deze overstap hen niet door iedereen in dank werd afgenomen — het is ondertussen al een levensgroot klichee dat fans van het eerste uur zich verraden voelen als meer dan vijf mensen 'hun' groep kennen — blijft Jawbox de principes van een kleine groep huldigen. Net als vroeger op Dischord nemen ze zelf alle beslissingen, tot en met de advertenties, en houden ze zich bezig met hun eigen kleine platenlabel 'DeSoto'. Op dat label geven ze onbekende groepen een kans om iets uit te brengen.

Sterke muziek en een goede reputatie, in Amerika heeft het Jawbox geen windeieren gelegd. De ruime belangstelling die de groep daar geniet, stelt hen in staat om af en toe een bevriende groep mee op toernee te nemen. Twee van die groepen zijn ook al in Leuven te gast geweest: Tar en Girls Against Boys. Met Tar deelden ze overigens een singel, Eli Janney van Girls Against Boys was de producer van 'Grippe'. Samen met Tar, Girls Against Boys en ook Shudder To Think vormt Jawbox een muzikale scene waarvan u volgende week nog eens kunt proeven.

Moustache

In het voorprogramma van Jawbox speelt Triptych, een Leuvense groep. Triptych zijn drie broers die vroeger bij hard-core groep Heibel speelden. De groep maakt een geslaagde cocktail van hard-core, psychedelica en jazz, wat hen ondertussen een soort kultstatus opleverde. Een en ander resulteerde in een singel die bij het nr.7 van magazine Gonzo Circus zat. De nummers die Triptych maakt zijn stevig, en door hun repetitiviteit vrij hypnotisch. Op gepaste momenten gaat de groep op het gaspedaal staan en klinkt dan behoorlijk stuwend om na verloop van tijd ook meer rustige stukken in te lassen. Door de virtuositeit van de groepsleden klinkt het geheel soms vrij ingewikkeld en freakerig, wat meerdere luisterbeurten vereist. Dus als iemand die jongens een platenkontrakt aanbiedt, zit dat ook wel snor.

Thomas De Mot

Jawbox en Triptych in jeugdhuis Sojo op 4 april. Tickets 250/300.

'Onanie Onana'

Vrijdag 1 april koncerteert het avantgarde ensemble 'The Misantropic Experiment' in jeugdhuis Clockwork. "Wij zijn niet publieksvriendelijk, en we zien maar hoeveel mensen blijven kijken. Vandaar onze naam", aldus de groepsleden. Ze vergelijken zichzelf met de vroege Sonic Youth maar dan iets ekstremer. De groep bestaat uit een viertal kernleden die allen multi-instrumentalist zijn, en wordt doorgaans aangevuld met verscheidene danseressen en toevallige passanten. Een drumstel wordt uit de groep geweerd omwille van zijn strukturerende funktie. Hun werkwijze is zeer simpel: men vertrekt van een titel (zoals bijvoorbeeld hun meezinger 'Bissegem', of de Beatles-cover 'Onanie Onana') waarrond dan op willekeurige manier een nummer gekonstrueerd wordt. Het koncept 'melodie' wijzen ze af als een 'verouderde, afgestorven, burgerlijke konventie'. Hun tema's beperken zich dan ook tot seks en alkohol, zoals het elk avant-garde gezelschap betaamt. Allen de designbril aan en daarheen!

(fd)

Veto is lichtjes *far out* deze week. Eerst besteden we aandacht aan de onlangs onthulde turf van Christiaensen en Goethals, 'De illegale drugsgebruiker tussen strafrechtspleging en hulpverlening'. Verder belichten we alle kantjes van de *stuff* die u in de koffiehuisjes van onze noorderburen geserveerd wordt. We bekijken bovendien hoe u een meesterwerk onder invloed kan maken. Hierin wordt u vanzelfsprekend bijgestaan door enkele roemruchte voorgangers. De roze olifanten zullen uit de lepeltjes spuiten, en dit alles louter encefallografisch natuurlijk. Om alles makkelijker te slikken, is er dan nog het aperitief op pagina 7, niemand minder dan Peter 'Jac' Brepoels. Smakelijk.

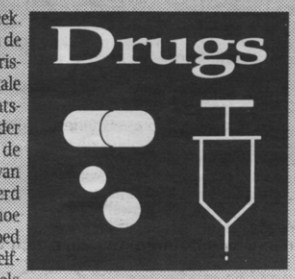

'De illegale drugsgebruiker tussen strafrechtspleging en hulpverlening'

Een weloverwogen beleidsproces

Zopas verscheen onder redaktie van Stef Christiaensen en Johan Goethals — respektievelijk als assistent en hoofddocent verbonden aan de afdeling Strafrecht, Strafvordering en Kriminologische Wetenschappen van de fakulteit Rechten — de behoorlijk omvangrijke bundel 'De illegale drugsgebruiker tussen strafrechtspleging en hulpverlening. Van praktijk naar beleid.' In dat boek wordt aan de hand van twaalf diverse bijdragen een visie ontwikkeld op een positief en onderbouwd drugbeleid.

"De meeste bijdragen houden verband met de vraagstelling hoe doorheen de strafrechtspleging — van parket tot gevangenis — met druggebruikers wordt omgesprongen", zo luidt het in de inleiding. Grosso modo valt het werk uiteen in twee delen. In de vier artikels van het eerste deel wordt informatie gegeven over de verschillende soorten drugs, over de wetgeving en de rechtspraak ter zake, over het rechterlijk beleid ten overstaan van de gebruikers van illegale drugs en tenslotte over recent onderzoek in eigen land. Het tweede deel, dat uit acht bijdragen bestaat, tracht een beeld te schetsen van de konkrete praktijk van de strafrechtspleging en de hulpverlening aan druggebruikers die met het gerecht in aanraking zijn gekomen.

Echt boeiend wordt het vanaf de derde bijdrage van het eerste deel, van Christiaensen zelf. In eerste instantie tracht hij in zijn artikel, bij gebrek aan eenduidige dokumenten waarin het drugbeleid integraal wordt voorgesteld, die beleidslijnen aan de hand van onder meer parlementaire teksten en persnota's bij elkaar te puzzelen. Als reden voor de grote politieke belangstelling voor het drugsfenomeen geeft hij drie klusters van faktoren aan. Ten eerste zijn er wat de auteur noemt "een aantal ophefmakende gebeurtenissen", met name moorden gepleegd door drugverslaafde gedetineerden tijdens hun penitentiair verlof. Ten tweede vernoemt hij "een als zeker voorgestelde toename van het drugprobleem". Tenslotte wijst hij erop dat sinds een aantal jaren de drugtematiek nadrukkelijk aan de orde is op internationale fora.

Prangend

Bovendien heeft volgens Christiaensen de verkiezingsuitslag van november 1991 ertoe geleid "dat de overheid nadrukkelijker is gaan reageren op de gevoelens van onveiligheid die, naar men aanneemt, voor een deel voortkomen uit de drugdelinkwentie." Een dergelijke visie wordt door de auteur echter behoorlijk gerelativeerd: "Het verlies van vertrouwen van de burger heeft wellicht evenzeer te maken met het feit dat een aantal prangende en ophefmakende dossiers niet opgelost geraken en dat verdachten van witte-boordenkriminaliteit middels juridische kunstgrepen, gerechtelijke fouten of gebrek aan middelen aan justitie ontsnappen."

Belangrijk in het gerechtelijk drugbeleid dat daaruit resulteert zijn in eerste instantie de algemene richtlijnen die minister van justitie Melchior Wathelet vorig jaar uitvaardigde. Die bepalen onder meer dat geen onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende soorten drugs en dat geen enkel dossier nog *zonder meer* zal worden geseponeerd. Dat laatste betekent nog niet dat er altijd tot vervolging wordt overgegaan. Zo wijst de minister ook op het belang van medische en psychologische behandelingen. Die kunnen bijvoorbeeld worden voorzien in het kader van bijzondere probatiemaatregelen of als toepassing van de zogenaamde vrijheid onder voorwaarden (VOV). In mensentaal komt dat erop neer dat je een alternatieve 'straf' kan krijgen. Het belang van hulpverlening met betrekking tot druggebruikers die bij justitie terechtkomen wordt namelijk ook door de beleidsvoerder steeds meer ingezien

Het tweede deel van Christiaensens artikel geeft onder meer kritiek op de hierboven genoemde algemene richtlijnen. Christiaensen stelt dat "een adekwate, rendabele aanpak van de kriminaliteit het resultaat zou moeten zijn van een weloverwogen beleidsproces." Kriteria daarbij zijn, aldus de auteur, onder meer juistheid en doelmatigheid van de maatregelen. Wat de juistheid van de aanpak betreft, gaan er achter de algemene richtlijnen volgens Christiaensen een aantal veronderstellingen schuil. Zo zou er onder meer van worden uitgegaan dat druggebruik leidt tot het plegen van kriminaliteit, dat om het even welke drug een maatschappelijk gevaar betekent en dat repressie (op termijn) resultaten zal hebben.

De kritiek op die veronderstellingen ligt allicht voor de hand. "Het is een relatief beperkt aantal zware en marginale drugverslaafden dat verantwoordelijk is voor aanzienlijke hoeveelheden vermogenskriminaliteit." Verder wijst Christiaensen op "de krimineel-politieke sfeerschepping of beeldvorming dat de schade door illegale produkten zo veel anders is dan deze die wordt veroorzaakt door het probleemgebruik van een aantal legale drugs." In dit verband komt ook de stepping-stoneteorie ter sprake, waarbij de auteur de nogal arbitraire grens die men in dit verband legt tussen legale en illegale drugs bekritiseert. "Het is waarschijnlijk dat de meeste kannabisgebruikers ook tabak en alkohol konsumeren, maar het leidt geen twijfel dat de meeste rokers en drinkers nooit met kannabis of dergelijke in aanraking komen. Waarom zouden de zogenaamde soft-druggebruikers per definitie wel gekonditioneerd geraken om de overstap naar de hard drugs te maken? Het is ongetwijfeld eerder de setting, het milieu of de ingesteldheid van de gebruiker die tot het gebruik van verschillende, eventueel meer verslavende produkten aanleiding kan geven. Maar is dit niet in essentie een zaak voor de preventie, de sociale zorg en de volksgezondheid?"

Kafee

Ook de vraag naar de doelmatigheid van hulpverlening onder druk — die in Wathelets richtlijnen verdedigd wordt, zie hierboven — is "in de wetenschappelijke literatuur onvoldoende eenduidig beantwoord." Al geeft Christiaensen toe dat repressie in een aantal gevallen nuttig is, richt hij de aandacht anderzijds ook op "allerlei ongunstige neveneffekten". We vermelden bijvoorbeeld de toenemende marginalisatie van sommige verslaafden, die zo weer minder bereikbaar zijn voor de hulpverlening.

Kollega-redakteur professor Goethals bespreekt in zijn bijdrage recent wetenschappelijk onderzoek rond druggebruik in België. Interessant is bijvoorbeeld dat "vier tot vijf procent van de doorsneepopulatie jongeren illegale drugs gebruikt, vooral in de grotere steden." Dat duidt erop dat de paniek die in de media gekreëerd wordt toch wel lichtjes overtrokken is. Goethals stelt ook dat "het vaak jongeren uit kansarme milieus zijn die vanuit hun relatieve perspektiefloosheid met drugs gaan eksperimenteren en persisterende gebruikers worden." De evaluatie van het gevoerde (justitieel) beleid zou nog in de kinderschoenen staan. In de strafinrichtingen wordt de aanwezigheid van grote groepen druggebruikers gesignaleerd, "die heel wat veiligheids-, regime- en vormingsproblemen kreëert." Ook zou de hulpverlening van buitenaf moeizaam en weinig effektief verlopen. Tenslotte wordt nog een studie van De Ruyver bijgetreden die de gunstige effekten — onder meer de daling van de drugsgerelateerde kriminaliteit — verdedigt van metadonbehandeling bij verslaafden. En als u volgende keer op kaffee iets te vertellen wil hebben, is dit misschien niet slecht: metadon, een syntetisch opiaat, werd tijdens de Tweede Wereldoorlog door de Duitsers ontwikkeld als pijnstiller voor gewonde soldaten. Dat nieuwe middeltje heette oorspronkelijk Adolphine.

Het tweede deel van het boek behelst acht bijdragen van auteurs die in kontakt staan met drugverslaafden. Het is onmogelijk de verscheidenheid van invalshoeken hier volledig te bespreken. Een belangrijke konstante die spreekt uit de verschillende bijdragen is vanzelfsprekend voortdurende interaktie van strafrechtspleging en hulpverlening. Een spil in dat amalgaam is het artikel van Peter De Bruyn, medewerker aan het Adic in Antwerpen, een centrum voor residentiële hulpverlening, waarbij de patiënten dus in het centrum inwonen. Hij bespreekt in eerste instantie de rol van een krisisprogramma. Zo'n programma wordt als een tussenschakel gezien tussen de zeer laagdrempelige maar gespecialiseerde hulpverlening in ambulante centra — waarin de patiënten dus niet verblijven — en de intensieve en relatief lange behandeling in een zogenaamde therapeutische gemeenschap. Een krisisprogramma duurt ongeveer een maand en heeft eigenlijk vooral de bedoeling mensen te motiveren om verder hulp te zoeken. Dat wil men vooral bereiken door hen, onder meer door het toekennen van steeds wisselende verantwoordelijkheden in een groep van mede-verslaafden, te brengen tot een positiever beeld van zichzelf.

Meer specifiek ziet De Bruyn het krisiscentrum ook als een draaischijf tussen het justitiële cirkuit en de drughulpverlening. Hier 'botsen' volgens hem echter ook twee cirkuits met een eigen logika, een eigen kijk op het verslavingsprobleem. Om een voorbeeld te geven, in het gerechtelijke denken is de duur van een straf strikt bepaald. Als justitie iemand doorverwijst naar de hulpverlening zal ze dan ook geneigd zijn een tijdsduur op te leggen aan de terapie. Het spreekt voor zich dat het terapeutisch proces niet zo strikt in een periode te proppen is, met andere woorden "het krisisprogramma werkt niet als het opgevat en beleefd wordt als een afgerond geheel waarin men definitief lukt of mislukt." De wrijvingen tussen de twee logika's die De Bruyn ziet, zou je eigenlijk als een rode draad kunnen zien in de (blijkbaar toch) toenemende interaktie tussen justitie en hulpverlening. Uit alle bijdragen ter zake blijkt dat het steeds een zoeken is naar de meest aangepaste samenwerkingsvorm.

Om het geheel af te ronden, bundelen de twee redakteurs nog eens het een en ander in een aantal krachtlijnen. Ten opzichte van het beleid wijzen ze daarin onder meer op de nood aan wetenschappelijk onderzoek en een geïntegreerd beleid ter zake, waarvan volgens de auteurs vooralsnog geen sprake is. Terecht wordt ook gewezen op het feit dat door "het vervlochten zijn van ekonomische deprivatie en druggebruik hulpverlening alleen lang niet zal volstaan." Problematisch druggebruik bleek namelijk "bijzonder gekoncentreerd te zijn in kansarme of achtergestelde gebieden of alleszins in die gebieden met een maatschappelijk kwetsbare bevolking.", Ook hier dringt zich dus een gedegen kansarmoedebeleid op.

Christiaensen en Goethals schreven in hun inleiding trouwens dat ze met deze bundel buiten het akademisch milieu willen treden. Het jammer genoeg wel erg dure werk verdient in elk geval ruime aandacht van al diegenen die op de een of andere manier bij de problematiek betrokken zijn en/of er een meer genuanceerd beeld van willen krijgen.

Kris Jacobs

KI partners

STUDENT

advertentie

Lentekriebels ?
Vakantieplannen ?
En energie zat ?

VERDIEN TOT 350 FRANK
PER UUR BIJ KI PARTNERS

- Werk mee aan een PR-aktie in Brussel
- Kies zelf de dagen waarop je komt werken
- Vooral overdag (9-12h30 en/of 14-17h), ook 's avonds
- Ben je vrij in maart, april ... ?

Ben je tussen 18 en 25 jaar en doe je hogere studies ?

Bel **02/513.29.05** van maandag tot vrijdag tussen 12 en 13 of 16 en 18h.

Ref.100-088

Soft drugs en de misverstanden errond

Als de rook om je hoofd is verdwenen

Als drug onder studenten neemt alkohol zonder twijfel de eerste plaats in. Geen problemen echter, want hier blijft alles nog legaal. Wat voor vele mensen wel een probleem lijkt, is het feit dat er soms in studentenmilieus ook soft drugs gebruikt worden. Veto ging eens pluizen in de literatuur die er rond het fenomeen bestaat en zet een paar dingen op een rijtje.

Om een joint te maken wordt er gewerkt met marihuana of hasjies die in de tabak vermengd wordt. Marihuana, of *wiet*, is de gedroogde bloemtop van de kannabisplant. Hasjies, vaak shit genoemd, is dan de geperste vorm van die bloemtoppen. In de bloemtrossen van de vrouwelijke kannabisplant zit hars dat dient om zaadjes op te vangen. In dat hars zit THC (tetrahydrocannabinol) en die stof is verantwoordelijk voor het effekt van de drug.

De straatwaarde blijkt afhankelijk te zijn van de kwaliteit en de aangekochte hoeveelheid. Maar de gemiddelde prijzen schommelen tussen 150 en 300 frank per gram. Soms wordt ook beweerd dat marihuana en hasjies een heel verschillend effekt hebben. Hasjies zou meer een gevoel van rust en luiheid geven, terwijl marihuana de gebruiker aktiever en opener zou maken. Maar in feite is het effekt gewoon afhankelijk van de verschillende soorten in beide kategorieën.

Stenen

In tegenstelling tot alkohol, krijgt de gebruiker na een tijd geen behoefte aan een grotere hoeveelheid om hetzelfde effekt te bereiken. Het is zelfs zo dat iemand die voor de eerste keer een jointje rookt, geen effekt zal voelen, terwijl iemand die niet gewoon is om bijvoorbeeld bier te drinken al heel vlug kans maakt om dronken te worden. Het is pas na een kleine periode van aanpassing dat de gebruiker echt *stoned* zal worden. Ook is het zo dat men na het gebruik van soft-drugs (van goede kwaliteit) meestal ontwaakt zonder kater, terwijl menig student vol overtuiging zal kunnen getuigen van de pijnlijke effekten van alkohol.

Hasjies komt hoofdzakelijk uit Marokko, Afghanistan of Libanon, terwijl marihuana vooral uit Colombia binnengesast wordt. De produkten belanden op de illegale markt of in het geval van Nederland in de coffeeshops, waar de verkoop wel toegelaten is. Ook in België en Nederland worden kannabisplanten gekweekt, voor de produktie van de zogenaamde *nederwiet*. Hier en daar duikt zelfs de term *Flanders' wiet* op. Tot vorig jaar was het kweken van de planten in ons land zelfs niet verboden. Je mocht gerust in de bloembakken voor de deur of op de vensterbank een aantal plantjes staan hebben, zolang je maar niet oogstte. Nu is ook het bezit van de kannabisplant strafbaar.

Ervaren kwekers gebruiken scheuten die ze onder kunstlicht heel delikaat verzorgen. Maar het blijkt dat een plant ook gezaaid kan worden. Het zijn enkel de vrouwelijke onbevruchte planten die gebruikt kunnen worden. Dit betekent dat de mannelijke zo vlug mogelijk geëlimineerd worden voor ze in staat zijn om hun zaad de lucht in te sturen. De boosdoeners worden herkend omdat hun voorbloei iets eerder begint en omdat ze geen stampertjes onder hun oksels hebben maar wel een bolletje. Terwijl sommige planten in zuiderse landen wel tot tien meter hoog kunnen worden, blijken de zelfgekweekte planten hier zelden groter te worden dan twee meter. Het oogsten gebeurt van half september tot half oktober.

Luchtschip

Voor mensen met een afgesloten tuin blijkt het dus niet echt moeilijk om zelf te kweken. Vanzelfsprekend gebeurt dat dan ook in België omdat het natuurlijke en spotgoedkope produkten oplevert. Meestal zijn de kwekers mensen die het goedje enkel voor eigen gebruik houden, er in alle talen over zwijgen en dan ook geen vlieg kwaad doen. Een goede plant levert soms wel tot 200 gram op en dit blijkt genoeg te zijn voor een jaar eigen gebruik.

Blauw

In Nederland is het kweken van kannabisplanten in beperkte hoeveelheid wel toegelaten. Er mag in het openbaar gerookt worden en ook het bezit van en de handel in soft-drugs zijn er toegelaten, maar dan enkel als het om hoeveelheden van minder dan dertig gram gaat. Als knooppunten in de soft-drugkultuur zijn er de welbekende coffeeshops. Er zijn in het totaal ongeveer twee duizend 'verkoopshuizen', waarvan Amsterdam er alleen al zo'n vierhonderd voor haar rekening neemt. Het paradoksale aan de situatie blijkt nu dat de produkten er wel legaal verkocht, maar niet legaal aangekocht kunnen worden door de coffeeshops. Het blijkt dan ook dat de laatste jaren het gebruik van nederwiet enorm gestegen is en er nu al evenveel verspreid is als de ingevoerde produkten. In België daarentegen is alles strafbaar: bezit, vervoer, handel, gebruik en kweek.

En dan is er nog het legaliseringsdebat, dat in België nog al te vaak beperkt blijft tot een gepolariseerd en ongenuanceerd over en weer geroep. Op politiek nivo lijkt er voorlopig in elk geval geen mogelijkheid om af te wijken van de repressieve lijn die momenteel hardnekkig gevolgd wordt. Vraag is natuurlijk of die beleidsoptie niet meer kwaad dan goed doet. Heel vaak wordt beweerd dat er te veel energie besteed wordt aan het penaliseren van de kleine gebruiker. Op die manier blijven er veel te weinig aandacht en middelen over om doordacht op te treden tegen het zware kriminele cirkuit van de drughandel dat zoals bekend intens verweven is met prostitutie, wapenhandel en andere misdaadvormen. Bovendien zou een legalisering de soft-drugs uit de subkultuur halen zodat vele taboes, misverstanden en vooroordelen vermeden zouden kunnen worden en er ruimte kan gemaakt worden voor een gezonde voorlichting en preventie.

Taboes

Voor velen lijkt het inderdaad totaal onredelijk dat alkoholgebruik en alle negatieve gevolgen ervan in grote mate getolereerd worden, terwijl de gebruikers van illegale drugs, dus ook van soft-drugs, als pure kriminelen beschouwd worden. Bovendien staat lang niet vast dat soft-drugs echt schadelijk zouden zijn, terwijl van alkohol en ook gewone tabak de schadelijke effekten voor de gezondheid wel evident zijn. Een legalisering van soft-drugs zou ook kunnen betekenen dat het illegale hard-drugcirkuit veel meer afgesloten wordt, terwijl het nu vaak zo is dat de dealers in soft-drugs ook de hardere drugs kunnen aanbieden. Een legalisering zou dan een grotere scheiding tussen de twee sferen mogelijk maken.

Groot argument van de tegenstanders van legalisering is nu juist de verwijzing naar de Nederlandse situatie waar vele coffeeshops nog steeds ook centra van hard-drugs blijken te zijn.

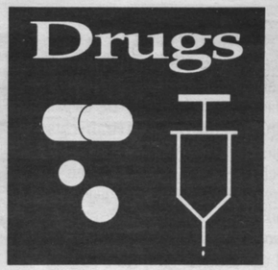

Het Nederlandse drugbeleid werkt inderdaad niet perfekt, en dat is voor velen het ideale referentiepunt om een mogelijke diskussie in de kiem te smoren. Een ander groot en bovendien moeilijk te weerleggen argument is datelke hard-druggebruiker ooit begonnen is met lichtere drugs. Het blijkt dat deze befaamde *steppingstone* sterk genuanceerd moet worden omdat ze slechts zou opgaan voor vier procent van de soft-druggebruikers. Logische bedenking hierbij is dan ook hoeveel regelmatige alkoholgebruikers er in alkoholisme terechtkomen. En dat zijn er waarschijnlijk ook niet echt weinig.

Beide partijen hebben dus argumenten die kunnen meetellen in een diskussie. Groot probleem is echter dat er in België zoveel misverstanden en taboes rond de woorden hasjies of marihuana heersen, dat een redelijke diskussie momenteel onmogelijk lijkt. Zo'n diskussie zou in elk geval minstens die misverstanden en angsten kunnen opheldelen, en eventueel tot een paar gezonde korrekties in het beleid leiden. Misschien kunnen de problemen dan gezocht worden waar ze werkelijk zitten.

Henk Dheedene

Ook Guido Gezelle dronk

Drugervaringen in de kunst

Vele mensen denken bij kunstenaars steevast aan langharige types die enkel 's nachts leven, hun hele leven achter de vrouwen en/of de mannen zitten en vooral heel veel drank en dergelijke meer naar binnen werken. In hoeverre klopt dit klichee met de werkelijkheid? En hoe gebruiken kunstenaars hun drugervaringen in hun werk ?

De jaren zestig en ruimer genomen de 'beat'generatie vormen natuurlijk de meest voor de hand liggende periode van drugsgebonden kunstproduktie. We hoeven maar enkele nummers van de Beatles te horen om gekonfronteerd te worden met evidente drugallusies als 'Lucy in the Sky with Diamonds'. De verheerlijking van de roes is echter al in veel oudere geschriften terug te vinden. We denken bijvoorbeeld aan het Satyricon van Petronius of de Decamerone van Bocaccio. Ook Bredero kon naar het schijnt redelijk goed met de fles overweg.

De eerste massale eksperimenten met roesmiddelen om de muze een handje te helpen, vinden we eigenlijk pas in de negentiende eeuw. Baudelaire bediende zich meermaals van een paar glaasjes absint om in de stemming te komen, Edgar Allan Poe gebruikte opium. Ook Oscar Wilde, Arthur Rimbaud en Guillaume Apollinaire *gebruikten* regelmatig. 'Leaves of Grass', het bekende werk van de Amerikaan Walt Whitman uit 1855, heeft een nogal dubieuze titel en werd later ook door de beat-auteurs als een voorloper beschouwd van de drugliteratuur. Het surrealisme schijnt zich vreemd genoeg af te zetten tegen druggebruik. Het artificieel oproepen van de droomtoestand werd door hen niet als echt beschouwd. Bij het bekijken van de surrealistische werken van Dalí zou men anderzijds wel enige psychedelische gedachten veronderstellen. Surrealistische schilderkunst werd trouwens massaal aangewend voor platenhoezen en affiches van psychedelische groepen vanaf het midden van de jaren zestig.

Burroughs

Vanaf de jaren vijftig krijgen we dan het ontstaan van de beat-literatuur, aangevoerd door het trio Kerouac-Ginsberg-Burroughs. Sven Vrankx, laatstejaarsstudent in de Germaanse filologie, wijdt momenteel zijn eindverhandeling aan deze periode en de rol die allerhande drugs erin gespeeld hebben. Zo is er de film 'The Naked Lunch', naar het gelijknamige boek van William S. Burroughs. Deze hoogbejaarde Amerikaanse schrijver is nu nog steeds aktief met onder meer de rapgroep 'Disposable Heroes of Hiphoprisy' en drie jaar geleden schreef hij nog een opera met Tom Waits en Robert Wilson. Burroughs beschrijft in 'The Naked Lunch' de effekten van vijftien jaar heroïne- en morfineverslaving. Hij schrijft het onder invloed van kannabis. Het gevolg van deze 'werkmetode' is een zeer losse struktuur, waarin Burroughs alles wat bij hem opkomt in zijn roes neerschrijft.

Black

Een direkte link naar de hippiebeweging is 'On the Road' van Jack Kerouac. Het fenomeen is onlosmakelijk verbonden met de non-konformistische beweging die na de oorlog in de Verenigde Staten de kop opsteekt. De vrijheid van het individu komt op de eerste plaats te staan zowel op maatschappelijk, seksueel als geestelijk vlak. Oosterse meditatie en het recentelijk uitgevonden LSD bepalen in de jaren zestig de artistieke atmosfeer. De Beatles, de Stones, Dylan en Neil Young, allemaal laten ze de marihuana tot zich komen. Muzikanten staan stoned tot achter hun oren urenlange solo's te spelen en niemand neemt het hen kwalijk wegens de alomtegenwoordige Love, Peace en Understanding-sfeer, die grotendeels het gevolg is van het gebruik van soft-drugs.

De eerste reakties hierop komen van de Velvet Underground, die op een meer realistische manier de effekten van hard-drugs weten te demonstreren en Jonathan Richman, die in 'I'm Straight' een pleidooi houdt voor de onthouding. Beiden worden tot de voorlopers van de punk gerekend die zich fel afzet tegen de geestesverruimende middelen omdat die de mensen ervan weerhouden de niet zo plezante werkelijkheid onder ogen te zien. Verder dienen we ook nog de rasta-kultuur te vermelden, die het gebruik van soft-drugs tot een levensfilosofie gemaakt heeft. Boegbeeld Bob Marley werd zelden zonder joint gefotografeerd en zijn kompaan Peter Tosh bracht het strijdlied 'Legalize It'.

Regelmatig

Maar hoe zit het nu met het effekt van verdovende en hallucinogene middelen op de artistieke prestatie? Drankorgel Jackson Pollock beweert dat zijn beste verfspatschilderijen tot stand kwamen als hij dronken was. Kurt Cobain verklaarde onlangs dat hij de beste nummers van 'In Utero' geschreven heeft terwijl hij aan de heroïne zat. Drugs lijken echter niet niet zozeer de kreativiteit te bevorderen, maar stellen wel de artiest in staat een ander soort kunst te maken dan in nuchtere toestand. Het moge duidelijk wezen dat dit niet altijd tot opzienbarende kreaties leidt. Iedereen die het koncert van de Black Crowes op T/W meemaakte kan getuigen dat er meer vibes in het hoofd van Chris Robinson zaten dan in het hele optreden. Jotie 't Hooft stierf aan een overdosis en dat maakt zijn 'Junkieverdriet' natuurlijk een stuk aangrijpender. Veel kunstenaars leven inderdaad op de rand van de maatschappij en de dood, en (hard-)drugs maken blijkbaar deel uit van een dergelijke levensfilosofie. Een kunst zonder drugs lijkt bijgevolg ondenkbaar en zelfs ons aller Guido Gezelle beschrijft in één van zijn gedichten de geneugten van rode wijn:

...Wee hem die Christen heet en Christi drank ondrinkbaar/ van hem wijst en veracht: die is geen Christen mensch:/ de dood gist rondom hem, en 't is de smert des lijdens,/ die 't gisten van de dood, als hoppe, stelpen moet.

Frederik Depoortere

(foto Frank Viaene)

Druggebruikers blijven achter de tralies

Veto sprak met Jac-medewerker Peter Brepoels

"Bij studenten is alkohol nog altijd gevaarlijk produkt nummer een"

De zogenaamde Jongerenadviescentra, beter bekend als Jacs, zijn over het hele land verspreid en houden zich met van alles bezig. Tijdens de permanentie-uren kan je er bijvoorbeeld terecht voor zowel simpele informatievragen als ernstiger krisissituaties. In Leuven is er ook een Jac (en wel in de Minckelersstraat). Wij kozen Peter Brepoels als gesprekspartner voor een babbeltje over druggebruik bij jongeren.

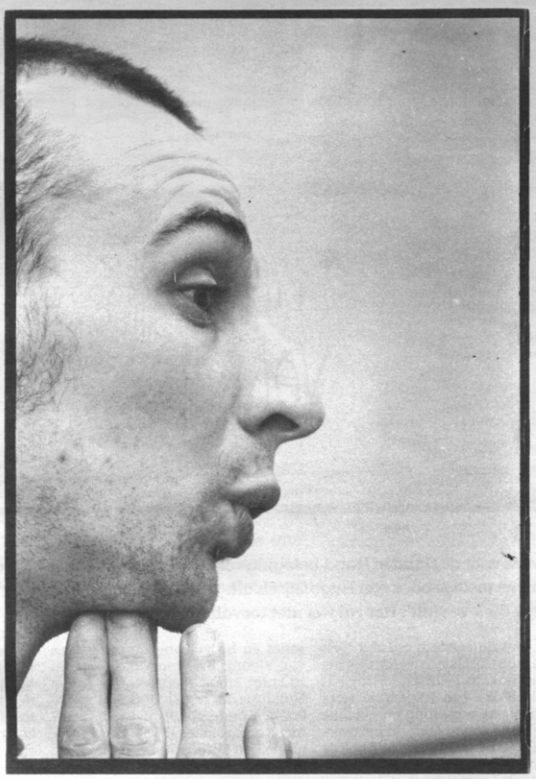

(foto Karel De Weerdt)

't Jac levert niet graag half werk

Veto: *Wat doet het Jac rond drugproblemen bij jongeren?*
Peter Brepoels: «Wij hebben een aanpak op twee vlakken. Aan de ene kant werken we op het vlak van hulpverlening. Daar bestaat een groot deel van ons werk uit het beantwoorden van vragen van ongeruste moeders die bij het wassen van de kleren van zoon- of dochterlief kannabis, of misschien heroïne vinden. In de gesprekken proberen we de vragen te exploreren, en tips te geven bij hun aanpak. We hebben ook een aantal mensen in begeleiding rond hun drugsprobleem, door middel van motiverende gesprekstechnieken. We proberen die mensen ertoe aan te zetten hun drugsgebruik onder kontrole te krijgen door eerst en vooral te weten te komen hoeveel ze gebruiken. In tweede instantie gaan we dan zien waar ze eigenlijk naartoe willen met dat gebruik. Het is een ambulante manier van werken, die jongeren worden helemaal niet opgenomen. Op het vlak van preventie werken we naar scholen toe, waar we jongeren proberen te informeren rond verslaving. De bedoeling is dat ze zich vragen beginnen stellen over hun gebruik en de risiko's die eraan verbonden zijn.»

Pak

Veto: *Tegenwoordig krijg je de indruk dat, misschien door de opkomst van xtc, het druggebruik bij jongeren enorm is toegenomen. Is dat echt zo en hoe ervaren jongeren dat zelf?*
Brepoels: «Wetenschappelijk onderzoek geeft niet echt een stijging aan van het gebruik van illegale middelen. Onze indruk is anders. Ik denk dat het aantal jongeren dat bijvoorbeeld eens geëksperimenteerd heeft met xtc ernstig toeneemt. Het is dan ook een produkt met lage drempel, je koopt een pilletje dat er uitziet zoals een van bij de dokter, je slikt dat in, zo simpel is het. Je hoeft er zelfs niet voor te roken, want jongeren roken bijvoorbeeld wel minder. Op dat vlak heeft xtc wel een aantal voordelen. De dancingkultuur speelt daarin mee, alhoewel dat niet overdreven moet worden.»

Veto: *Die link tussen xtc en dancings is dus niet zo sterk is als in de media wordt gesuggereerd?*
Brepoels: «Ik denk dat jongeren die gebruiken dat evengoed doen buiten de dancings. Het is wel zo dat jongeren veelal in een dancing of net buiten een dancing voor de eerste keer in kontakt komen met xtc of amfetamines.»

Veto: *Ervaren zij dat xtc-gebruik zelf als een probleem?*
Brepoels: «Absoluut niet. Zij zien het zelf niet als een probleem, zij zien zichzelf ook niet als verslaafden of druggebruikers. Ze zien niet direkt de gevaren die xtc-gebruik met zich meebrengt, bijvoorbeeld de kombinatie met veilig vrijen, dat onder invloed van xtc nog veel minder lukt. Evenmin staan ze stil bij de gevaren van autorijden onder invloed van drugs. De gebruiker ziet er de gevaren pas van als hij opgepakt en gestraft wordt.»

Dos

Veto: *Zijn die gevaren zo groot? Je hebt er daarnet een paar genoemd, maar intoksikatieproblemen zijn blijkbaar veel minder groot.*
Brepoels: «Intoksikatieproblemen zijn in teorie veel minder groot, in de praktijk weet je nooit wat je koopt. In teorie is de kans dat een perfekt gedoseerde xtc-tablet slecht aankomt vrij klein. Wat je echter op straat koopt, is ineengeknutseld spul van lsd-bestanddelen, heroïne,... Xtc is op zich geen produkt om op lange termijn een markt op te bouwen. Het geeft na een paar keer geen speciaal effekt meer, los van de amfetamines.»

Veto: *Wat zijn die effekten dan?*
Brepoels: «Xtc bestaat voor de helft uit een amfetamine, pepmiddelen, de andere helft is een hallucinogeen dat zorgt voor een empatisch gevoel: je voelt je geliefd. Maar het heeft zeker zijn beperktheden, er is een vrij sterke gewenning en die treedt bijna onmiddellijk op. Het effekt van dat hallucinogeen gaat weg en bij een tweede xtc-tablet heb je enkel het effekt van de amfetamines, dus twee captagons.»

Veto: *Wat dus wil zeggen dat het niet verslavend is?*
Brepoels: «Wat wil zeggen dat hetp in zijn zuivere vorm lichamelijk niet verslavend is. Aan de andere kant zit je met geestelijke verslaving en vooral — wat je bij alle amfetamines ziet — een licht euforisch gevoel, je voelt je nooit moe. Je voelt wel dat er een depressie op zal volgen, en om die te voorkomen neem je gewoon een volgende dosis. Geestelijk is xtc dus zeker wel verslavend.»

Ven

Veto: *Wat doen jullie verder nog voor preventie?*
Brepoels: «Naar scholen en jeugdbewegingen toe is er een informatieaanbod. We willen jongeren met die informatie doen stilstaan bij de risiko's of bij hun eigen gebruik. Maar we zijn de eerste om het effekt daarvan te relativeren. Uiteindelijk gaat het om gedragsveranderingen en dat is een werk van lange adem. Een tweede preventiewijze waar we op dit moment mee bezig zijn is de begeleiding van een skoutsgroep uit het Leuvense bij het opzetten van een drugsbeleid. We hebben ons daarbij gebaseerd op een model dat ontwikkeld is door de Vereniging Alkohol en andere Drugs en dat zij aan scholen aanbieden. Je werkt op drie wijzen. Ten eerste werk je planmatig, ten tweede met 'positieve aktie' — onder de slogan 'de beste drugspreventie is een goed draaiende skoutswerking' — en tenslotte moet je weten wanneer je moet interveniëren.»

«We zijn daar trouwens nogal fier over. Door dat in te schrijven in die hele jeugdbeweging zorg je dat het ook daadwerkelijk effekt heeft op het gedrag.»

Veto: *Vertrekken jullie vanuit de visie dat je altijd beter af bent zonder drugs, of eerder dat je op een realistische wijze zegt dat mensen altijd wel nood zullen hebben aan bijvoorbeeld opwekkende middelen? Hoe staat het Jac daar zelf tegenover?*
Brepoels: «Ik denk dat mensen altijd wel zullen zoeken naar een aantal produkten waarmee je makkelijker een roes ontwikkelt. Ik droom absoluut niet van een drugsvrije samenleving. Ik vind het alleen spijtig dat jongeren door te kiezen voor die gemakkelijkheidsoplossing, drugs, heel eng worden.»

Vies

Veto: *Hoe lever je daar best een positieve bijdrage aan? Ik denk bijvoorbeeld aan het beleid terzake dat nu nog altijd in de eerste plaats op repressie gericht is. Ga je door het kriminaliseren niet net jongeren aantrekken?*
Brepoels: «Als hulpverlener ben ik kwaad op het beleid, dat juist maakt dat iemand die min of meer problematisch gebruikt opgepakt en gesanktioneerd wordt, in een instelling bijzondere jeugdzorg terechtkomt, of zijn bewijs van goed gedrag en zeden kwijtraakt, en in het straatje van werkloosheid terechtkomt. Dat zijn dingen die kontraproduktief werken. Op die manier duwt dat beleid de mensen verder de verslaving in.»

«Er is een rondschrijven van justitieminister Wathelet naar de prokureurs waarin gevraagd wordt geen enkel delikt waarin sprake is van drugs te seponeren. Dat maakt de kans dat mensen hun bewijs van goed gedrag en zeden kwijtraken enorm groot. Die maatregel is op dit moment ongelooflijk dom. In Leuven is het beleid altijd op die manier gevoerd. Het duwt mensen verder hun verslaving in, dat zien wij gebeuren als hulpverlener. Aan de andere kant ben ik er mij ook van bewust dat een beleid maken altijd een samenspel is tussen aan de ene kant opvoeding, alternatieven bieden, en anderzijds afschrikken. Want met alleen die positieve maatregelen bereik je niet veel. Voor een aantal mensen is dat afschrikkend beleid wel efficiënt. Of je alles moet legaliseren, of misschien alleen soft drugs, weet ik niet. Ik denk dat voor het legaliseren van gebruik zeker iets te zeggen valt.»

Veto: *Kan je door het legaliseren niet een aantal wantoestanden uit de wereld helpen, doordat je bijvoorbeeld de dosissen gaat regulariseren, zodat de mensen weten wat ze kopen?*
Brepoels: «Dat zou zeker een positief effekt zijn van legalisering, vooral voor heroïne. Er zullen minder mensen sterven aan overdosissen, ook voor xtc en bepaalde hallucinogenen. Legaliseren moet echter altijd gepaard gaan met opvoeding en informatie.»

Vijl

Veto: *Zijn er nog negatieve kanten die je aan legalisering ziet? Wordt het misschien te toegankelijk?*
Brepoels: «Ja, het produkt zou even toegankelijk worden als op dit moment alkohol. Hoe meer mensen er mee in kontakt komen, hoe meer mensen gaan eksperimenteren, hoe meer mensen geïntegreerd gaan gebruiken, hoe meer mensen risikogedrag stellen, hoe meer mensen uiteindelijk verslaafd gaan worden.»

Veto: *Zijn er bij studenten veel problemen met drugs?*
Brepoels: «Er loopt een onderzoek aan de KU Leuven, en één naar scholieren in Mechelen. Bij studenten is alkohol nog altijd gevaarlijk produkt nummer een. Ook het gebruik van amfetamines als Captagon en Catovit, waarvan men niet altijd de risiko's kent, die men dikwijls heel onoordeelkundig gebruikt, houdt risiko's in.»

Veto: *Het drugprobleem bij studenten is dus wellicht niet kleiner, maar anders, het gaat om andere produkten?*
Brepoels: «Het gaat om andere produkten en er zijn argumenten om te veronderstellen dat het probleem bij studenten kleiner is. Meestal staan ze verstandelijk vrij stevig in hun schoenen, maar het milieu van de student heeft voor- en nadelen. Er is grotere vrijheid, er wordt veel gedronken, maar aan de andere kant is het thuismilieu redelijk beschermend. Het milieu dat je toelaat hogere studies te doen is er misschien ook wel een waar verstandiger wordt omgegaan met bepaalde produkten.»

Veto: *Je zei ook dat jongeren er misschien verstandelijker mee leren omgaan. Kan je druggebruik in de hand houden?*
Brepoels: «Een grote meerderheid van de mensen slaagt erin alkohol geïntegreerd te gebruiken zonder verslaafd te raken. Je kan die produkten min of meer veilig gebruiken. Een belangrijke faktor daar is wel de kultuur. Volgens sommigen zouden kultuureigen drugs perfekt moeten kunnen omdat we weten hoe we daar mee moeten omgaan. Maar we weten — als samenleving — absoluut geen blijf met mensen die op trip zijn.»

Kris Jacobs
Karen Desmet

Een waaier van drugs

De algemene kennis van drugs gaat meestal niet verder dan de verschillende benamingen, de voorstelling van wit poeder, injektienaalden en het snuiven van lijntjes. Nochtans is er een heel grote diversiteit aan soorten, gebruikswijzen, effekten en gevaren. Een vlug en beknopt overzicht van de meest voorkomende produkten.

Naast kannabis (zie artikel p.6), behoort XTC tot de meest voorkomende produkten. Het is een puur syntetisch produkt dat ook in België geproduceerd wordt. Omdat het om pillen gaat die relatief gemakkelijk te verbergen en niet overdreven duur zijn (van 300 tot 1000 frank per pil), is het een heel drempelverlagende drug. XTC heeft een tintelend gevoel als effekt, verhoogt de aktiviteit en de waarneming en leidt ook tot desoriëntatie. Het wordt ook wel 'love-drug' genoemd omdat het de sociale relaties stimuleert.

Ook LSD wordt tot de 'minder zware' drugs gerekend. Het is ook een syntetische drug en leunt gevaarlijk dicht aan bij de echt zware produkten. LSD wordt opgenomen onder de vorm van een trip, een klein postzegelvormig vloeipapiertje met daarop enkele druppels van het produkt. Een trip geeft een gevoel van ongeremdheid en leidt tot hallucinaties (het *flippen*). Als die waanvoorstellingen de negatieve en schrikwekkende kant opgaan, wordt gesproken van een *bad trip*. De prijs van een trip zou tussen de 200 en 400 frank liggen.

Syntetisch van samenstelling is ook speed (ook pep genoemd), een amfetamine die in de sport gewoon onder de term doping geklasseerd wordt. Speed zorgt voor kracht, uithoudingsvermogen, en het wegwerken van honger- en slaapbehoeftes. Zoals XTC is het dus een middel om de slopende en onnatuurlijk vermoeiende house-weekends te forceren. De prijzen schommelen rond de duizend frank per gram.

Heroïne wordt gemaakt op basis van opium, het gedroogde sap van de papaver, waar ook morfine uit gehaald wordt. Heroïne komt vooral uit Azië en heeft een witte, kristalachtige vorm. Het wordt soms gesnoven, maar meestal rechtstreeks ingespoten, met de mogelijke risiko's van ontstekingen en natuurlijk ook Aids. De effekten van deze drug zijn roes, euforie, geborgenheid en warmte. Het gebruik van heroïne leidt heel snel tot zowel psychische als lichamelijke verslaving. De prijs loopt vlug op tot een 3000 à 3500 frank per gram. Als men weet dat een dosis 1/4 gram bedraagt en sommige verslaafden tot 8 dosissen per dag nodig hebben, dan is met een eenvoudig rekensommetje vlug duidelijk dat het hier om een heel duur grapje gaat. De stap naar de kriminaliteit is hier dan ook vlug gezet.

Cocaïne tenslotte is een chemische bewerking van de bladeren van de coca-struik en komt vooral uit Zuid-Amerika met Colombia als transitland. Het is een wit poeder dat kloddert als sneeuw en gesnoven wordt in lijntjes die op een spiegel of een ander plat vlak gelegd worden. Overdreven snuiven leidt vaak tot het doorbranden van het neusgat. Cocaïne heeft een stimulerend effekt, neemt vermoeidheid en honger weg en geeft energie en zelfvertrouwen. Crack is als afvalprodukt van cocaïne van heel slechte kwaliteit, heel gevaarlijk en raakt momenteel vooral in lagere milieus in trek. Terwijl heroïne vooral een 'straatprodukt' is, wordt cocaïne nogal eens gebruikt in hogere milieus van artiesten en intellektuelen. Dit onderscheid is natuurlijk relatief aangezien verschillende drugs dikwijls gekombineerd worden en hard-druggebruikers vaak ook regelmatige soft-drug-konsumenten blijven.

(hd)

ABVV-Jongeren organiseert
INFO jobstudenten
met aanbod studentenjobs
(voorrang leden)
WOE 30/3 om 14 uur
ABVV, M.-Theresiastr.119
INL. 016/22 21 40
ad-vertentie

De avonturen van

KWAKZALVER EN KNETTERGEK

door NIX en ZEN

Deze week episode 1:
KNETTERGEK IS ZICHZELF TE SLIM AF.

Volgende week episode 2:
KNETTERGEK SLAAT KEIHARD TERUG !

Hugo Gijsels kan het niet laten

De 'Vlamingen' van het Vlaams Blok

(foto Frank Viaene)

Een week voor de Hand in Hand-betoging voor verdraagzaamheid kwam het nieuwe boek van Hugo Gijsels uit: 'Open je ogen voor het Vlaams Blok ze sluit'. Het zal wel niet toevallig zijn.

Het is niet de eerste maal dat joernalist Hugo Gijsels zich waagt aan het Vlaams Blok. In 1992 schreef hij 'Het Vlaams Blok', een uitgebreid werk waarin hij de oorsprong en evolutie van de partij behandelde. In het tweede deel daarvan onderzocht hij ook de houding van de partij tegenover een groot aantal maatschappelijke items: van amnestie over kultuur tot kerk en vakbonden. Het boek eindigde met een 'wie is wie in het Vlaams Blok'. Door die uitgebreide informatie lijkt het tweede boek dan ook een beetje overbodig. Gijsels kiest hier een aantal tema's uit die hij verder uitwerkt, zoals onderwijs, media en vrouwenemancipatie. Maar heel wat van die informatie vonden we toch ook al in 'Het Vlaams Blok'. Een bijlage bij of een herwerking van het eerste boek was dus misschien beter geweest. Dat betekent natuurlijk niet dat dit geen interessant werk is. Op de gevaren van de Vlaams Blok ideologie kan trouwens niet genoeg gewezen worden.

Laster

Gijsels gaat er van uit dat het migrantenstandpunt van het Vlaams Blok zowat door iedereen gekend is, maar dat op andere vlakken de informatie nog schaars is. Haar houding tegenover de media is daar een goed voorbeeld van. Al jaren fulmineren Vlaams Blok-mandatarissen onophoudelijk tegen de openbare omroep BRTN. Alhoewel de partij officieel beweert voor persvrijheid te zijn werd er regelmatig op aangedrongen bepaalde programma's, items of uitspraken van het scherm te weren. Zo waren er onder andere al reakties tegen een interview met twee homo's of tegen de radioberichtgeving over misdrijven van ekstreem-rechts in Duitsland. Enkele weken geleden reageerde het blok nog tegen een een videoclip van Janet Jackson die te 'erotisch' zou zijn om voor kinderprogramma's te draaien. In het NSV-tijdschrift Branding verwoorde Hans Carpels (schoonzoon van Karel Dillen) zijn vreemde interpretatie van persvrijheid: "Centraal moet de waarheid staan, ontdaan van elke opinie. Dat is slechts mogelijk door een degelijke censuur."

De berichtgeving over de eigen partij wordt voortdurend afgedaan als 'gekleurd', 'laster'. Filip de Winter op een partijkongres: "De hoernalistieke klasse van dit land schrijft dat we neonazi's zijn, fascisten en racisten. (..) Geloof die vuilspuiterij niet, maar alleen wat wij in onze eigen tijdschriften schrijven!"

Dat is inderdaad wat Gijsels zowel in dit als in zijn vorig boek deed. Hij bestudeerde de publikaties van het Vlaams Blok en aanverwante organisaties en hij verzamelde uitspraken van Vlaams Blok-mandatarissen. En zo komt hij ontegensprekelijk tot de konklusie dat het Vlaams Blok sterke banden onderhoudt met neo-nazistische organisaties en met het revisionisme, een historische stroming die de holocaust ontkent. En dat diskriminatie, racisme en eigenbelang centraal staan in hun ideologie.

Remmen

Een groot gedeelte van Gijsels' vondsten kunnen alleen maar op verontwaardiging onthaald worden. Zo wordt het doorbreken van het traditionele rollenpatroon door vrouwen door Eric De Lobel verklaard als "de uitwerking van een historisch goed te begrijpen minderwaardigheidskompleks dat soms ziekelijke vormen dreigt aan te nemen". Het toneelstuk 'Antigone' dat vertoond werd ter gelegenheid van Antwerpen '93 moest het bij Vlaams Blok-jurist Emiel Verrijken ontgelden: "Dit blijkt opgezet te zijn met blanke en zwarte dansers uit Burkina Faso. Wij vermoeden dat dat allicht politieke vluchtelingen zijn." André Van Hecke, lijsttrekker van het Vlaams Blok in de jaren '80 in Brussel dan weer over Hitler: "Onder impuls van Adolf Hitler werd op alle gebied meer verwezenlijkt dan ooit, door gelijk wie ergens anders ter wereld. Het nationaal-socialisme bewees zijn deugdelijkheid en daarmee de mogelijkheid om de demokratie te vervangen."

Feministen

Aan die aanvallen op de demokratische samenleving wijdt Gijsels ook een belangrijk deel van zijn boek. Zo blijkt het Vlaams Blok het volledig oneens te zijn met de demokratisering van het onderwijs. "Het blijkt immers een feit dat begaafdheden ook erfelijk bepaald zijn en dat de begaafdsten op welk vlak dan ook, heel dikwijls tot de gegoede klassen gaan behoren," aldus Eric De Lobel, onderwijsspecialist van het Blok. Wat er dan volgens hem gebeurt als het onderwijs op een gelijke manier toegankelijk wordt voor iedereen: "Het VSO kan niet meer begaafdheid aan een leerling geven, het kan dus slechts gaan demokratiseren door de mogelijkheden van de begaafdsten af te remmen en daar slaagt het wonderwel in." Volgens de Lobel verdient onze 'uiterst belangrijke' groep van meest begaafden net ekstra aandacht. Het recht van de sterkste dus, en de minder fortuinlijken worden aan hun lot overgelaten.

"Dat deze samenleving al duizenden jaren een multikulturele samenleving is en onvermijdelijk ook zal blijven, wordt door het Vlaams Blok ontkend en kompromisloos bestreden", aldus Hugo Gijsels. Het Vlaams Blok probeert geforceerd een eigen Vlaamse kultuur op te dringen, een samenleving van 'gelijkgestemden'. Maar wat is dan dat 'eigen volk'? Voor het Blok zeker niet de homo's, lesbiennes, feministen, of leden van progressieve organisaties als Greenpeace, Oxfam, Elcker-ik. Ook de joernalisten en een groot aantal kristelijke organisaties moeten eraan geloven. En gewetensbezwaarden of langdurig werklozen hoeven ook niet op veel steun te rekenen. Het zal een eenzaam Vlaanderen zijn waar het Vlaams Blok heerst.

Karen De Pooter

'Open je ogen voor het Vlaams Blok ze sluit' is uitgegeven door uitgeverij Kritak en telt 209 bladzijden.

Praten of klagen

Het is weer eens verkiezingstijd in Leuven. Ook Kringraad en Sociale Raad kunnen aan deze verkiezingskoorts niet weerstaan. Zij zijn op zoek naar studentenvertegenwoordigers die de belangen van alle studenten over de fakulteiten heen willen verdedigen.

KRINGRAAD

Op vrijdag 22 april om 19.00 u worden volgende verkiezingen gehouden:

- voorzitter Kringraad
- twee vrijgestelden
- vier vertegenwoordigers voor Akademische Raad (2 uit humane, 1 uit eksakte en 1 uit biomedische wetenschappen)
- een vertegenwoordiger Raad van Beheer Alfaset

Op vrijdag 6 mei om 19.00 u worden volgende verkiezingen gehouden:

- vier vertegenwoordigers Onderwijsraad (een uit humane A, een uit humane B, een uit biomedische, een uit eksakte)
- twee vertegenwoordigers Raad voor Internationale Relaties

De kandidaten moeten een CV en motivatiebrief 48 uur voor de verkiezingen op het Kringraadkantoor in de 's Meiersstraat 5 binnenbrengen. Deze moeten ze ook op de vergadering zelf komen toelichten. De kandidaturen moeten dus uiterlijk binnen zijn om 17.00 u op respektievelijk woensdag 20 april en woensdag 4 mei. Voor meer inlichtingen kan je steeds terecht op het kantoor elke weekdag van 14.00 u tot 18.00 u.

SOCIALE RAAD

Twee vrijgestelden voor de administratieve en inhoudelijke ondersteuning van de raad, zij worden halftijds betaald en werken met een kontrakt voor een jaar. Kandidaturen met cv worden verwacht in het kantoor van Sociale Raad, 's meierstraat 5 ten laatste dinsdag 19 april. Info op 22.95.41.

Europees salon van de student

Auto's voor studenten

Daar op de Heizel winden ze er geen doekjes om. Wil je als student de trein van het sukses niet missen, spring dan zo snel mogelijk op de euro-TGV. Als je geluk hebt, vind je nog net een plaatsje in business class. Na het Europees autosalon, nu ook een Europees salon van de student, het — naar de organisatoren zelf zeggen — belangrijkste evenement voor hoger onderwijs in Europa.

Er is blijkbaar iets misgelopen met de opruiming van het voorbije autosalon, dachten wij eerst. Een onaanvaardbaar groot middengedeelte van de ruimte wordt ingenomen door, jawel, een aantal blinkende vierwielers, die daar in al hun glorie staan te benadrukken dat het salon gesponsord wordt door een Frans autokonstrukteur. Ons goedbedoelde voorstel om de auto's alsnog te helpen opruimen om zo meer plaats te maken voor de kern van de zaak, onderwijs, werd met bezorgde glimlach en meewarig schouderklopje afgewezen.

Wild

De kern van de zaak dus. In paleis elf en twaalf van de Heizel waren Waalse universiteiten, kampussen en een groot aantal hogescholen vertegenwoordigd. Aan Vlaamse kant is de opkomst magerder: enkel de VUB en een aantal hogescholen (voor onder meer tolken, managementsopleidingen of verpleegkunde) prijzen hun waren aan. Vanuit het buitenland kwamen slechts de universiteiten en postuniversitaire instellingen overgevlogen. Vooral maar niet uitsluitend EU-landen namen deel, een paar Oosteuropese universiteiten kregen de kans zich voor te stellen, en deden dat met opvallend meer fantasie (traditionele muziek en hapjes) dan de gemiddelde universiteit.

Een aparte ruimte was voorbehouden aan de stilaan wildgroeiende taalprogramma's en -uitwisselingsstages. Voor wie dringend op zoek is naar een job (en wie is dat niet tegenwoordig) werd de speciale ruimte 'Talent' ingericht. Een aantal bedrijven en afgevaardigden van de bevoegde ministeries stonden hier broederlijk verenigd met Europese en Amerikaanse opleidingsprogramma's, allemaal ekonomische (business, management of gestion) opleidingen. Wie een heel andere opleiding achter de rug heeft, vindt blijkbaar veel makkelijker werk, zou je zo beginnen geloven. Dankzij 'Talent' konden geïnteresseerden reeds kennismaken met potentiële werkgevers, een overzicht krijgen van voortgezette opleidingen, of zich trainen in sollicitatiegesprekken. Specialisten terzake komen uitleg geven over de keuze van een geschikte werkgever (een mooie illusie toch), of het opstarten van een eigen onderneming.

Ei

Een groot aanbod van opleidingen en instellingen dus, en zo kwam de bezoeker van het salon tot een min of meer breed beeld van wat onderwijzend Europa te bieden heeft. Een aantal aktuele tema's in verband met onderwijs vroegen echter wat diepere diskussie, en daartoe werden konferenties georganiseerd. De onderwerpen waren hier verfrissend divers. Uitleg over een loopbaan in humanitaire hulp, of de toekomstmogelijkheden na het beroepssekundair onderwijs, de beroepen 'in dienst van anderen' (opvoeder, maatschappelijk werker, ...) kwamen aan bod. Maar anderzijds werden ook de zogenaamde hardere sektoren toegelicht: beroepen in de marketingsektor, 'op zoek naar het ideale profiel voor een veelbelovende karrière', of uitleg bij de werkmogelijkheden in Europese en internationale organisaties.

Wat het onderwijs in ons land betreft, konden de gewestelijke overheden natuurlijk niet afwezig blijven. Lebrun, Waals minister van voortgezet onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, begaf zich in het hol van de leeuw door woensdag zijn voorstel tot herstrukturering van het hoger niet-universitair onderwijs te komen verdedigen voor leerkrachten en docenten. Dezen wantrouwen de nieuwe plannen van de minister. Het voorstel bevat enkele herkenbare punten: groepering van een aantal hogescholen, centen vrijmaken voor de sociale voorzieningen, inspraak van de studenten op hun school. Op papier ziet het dossier 'réformer pour mieux former' er niet slecht uit, maar de aanwezige leerkrachten geloofden duidelijk niet dat er ooit iets zal komen van de goede bedoelingen.

Kontakt

Een teken aan de wand is dat. Ook in Wallonië staat de organisatie en kwaliteit van het onderwijs ter diskussie. In Vlaanderen hebben we onze eindtermen voor het sekundair onderwijs, een afgeketste hobu-herstrukturering en Blanpain met een nieuwe visie op de universitaire opleiding. De zoektocht naar betere schooling is begonnen. Jammer genoeg vinden deze twijfels hun oorsprong niet in een fundamentele bezinning over waar onderwijs zich moet mee bezig houden, maar in de ekonomische recessie en de eisen die aan onderwijs worden gesteld om daaraan tegemoet te komen. De kritiek is in de eerste plaats dat het onderwijs te veel kost, en in funktie daarvan worden nullenschrappende plannen ontworpen. Maar al te vaak wordt verzuimd een nieuwe diskussie te houden over waar men inhoudelijk met het onderwijs naartoe wil.

Hiermee schijnt België zich in te schrijven in een Europese trend. Het nieuwe onderwijs dat zal ontstaan uit al deze hervormingen, zal in wezen Europees zijn, maakt het salon ons duidelijk. De lidstaten zullen zowel organisatie en budgetten als hun inhoudelijke leerprogramma's op elkaar moeten afstemmen. De Europese student van de vroege eenentwintigste eeuw zal fleksibel en onbelemmerd kunnen overschakelen van de ene naar de andere Europese instelling. Een aantal uitwisselingsprogramma's, zoals Erasmus, Tempus en Lingua, zowel bestemd voor de universiteit als het hoger onderwijs, tonen op het salon hoe dit reeds in praktijk verloopt. De gelijkwaardigheid van diploma's blijkt nog een belangrijke praktische hinderpaal. Eens deze uit de weg is geruimd, zullen de uitbreiding en specialisatie van het leeraanbod, maar ook de beweeglijkheid die gepaard gaat met studeren in het buitenland inderdaad van de gemiddelde Europeaan een beter opgeleid mens maken. Kontakt met — zij het slechts lichtjes — andere kulturen en andere zienswijzen kan slechts aangemoedigd worden.

Centje

De vraag is echter hoe gemiddeld deze gemiddelde Europeaan zal zijn. Het Europees salon van de student als smaakmaker voor toekomstig onderwijzend Europa verraadt heel duidelijk een welbepaalde visie op onderwijs. Een opleiding is eenzijdig op de arbeidsmarkt gericht. Studeren doe je in funktie van een suksesvolle loopbaan achteraf, voor zuiver wetenschappelijk onderzoek blijft slechts een klein plekje en centje over. Vanuit Europa worden een groot aantal ekonomische en managementsopleidingen ineen geknutseld, waarbij men er radikaal voor kiest niet te werken vanuit wetenschappelijk onderzoek, maar wel praktijkgericht, vanuit het bedrijfsleven. Een opleiding in samenwerking met de bedrijven staat meer in het werkelijke leven en bereidt je beter voor, heet het dan. Dit komt gevaarlijk dicht in de buurt van een onderwijs dat zich ten dienste stelt van de bedrijfswereld.

Sfeer

Vruchteloos zochten we naar een Europees programma voor, pakweg, tuinarchitekten of archeologen. De meer verzorgende, artistieke of menswetenschappelijke opleidingen en studies zijn in Europees verband blijkbaar nog niet uitgebouwd. Als hier geen verandering in komt, dan zal het toekomstig onderwijs onaanvaardbaar eenzijdig zijn. Of hebben enkel managers behoefte aan kontakt met buitenlandse opleidingen? Duidelijk hebben hier ekonomische argumenten de doorslag gegeven: enkel wat voldoende geld opbrengt, wordt onder Europa's beschermende vleugels opgenomen. Ook in de Talent-ruimte kwam dit tot uiting. Europa investeert in de renderende sektoren. Hierdoor wordt voorbijgegaan aan het fundamenteel belang van onderwijs als een belangeloze, globale vorming van individuen, en de universiteiten als centra van kritisch maatschappij-onderzoek. Nu de Europese Unie er duidelijk voor kiest meer te zijn dan een louter ekonomisch samenwerkingsverband, en zich veel bredere maatschappelijke, sociale en kulturele problemen op Europees nivo zullen stellen, moet dit in het onderwijs weerspiegeld worden.

Een groepje studenten aan de ingang stak schreeuwend af tegen deze sfeer in het salon. Ze hadden zich gewapend met strooibriefjes en spandoeken ('Ik konsumeer dus ik ben', 'Student of $tudent?'), maar werden nauwelijks gehoord.

Maud Bracke

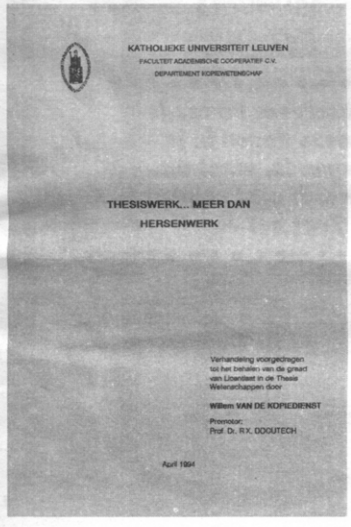

Thesis*werk*

...meer dan

hersen*werk*

acco ***kopieert*** uw thesis

als gedrukt,

snel én afgewerkt

tot in de puntjes...

Je kan uit ***6 inbindsystemen***

kiezen in acco-kopiedienst.

Voor een thesis

is de kaft die volledig rond

de rug gaat (***integraalband***) wel

de meest stijlvolle inbindvorm.

Wil je je werk ***in de juiste vorm,***

kom dan maar langs,

wij geven je graag meer informatie.

Daar zijn we nu eenmaal een

studentencoöperatief voor.

advertentie

acco - kopiedienst

Een passie voor kwaliteit

Tiensestraat 154 3000 Leuven, tel.: (016) 23.52.64 - fax: (016) 20.73.89

acco - folder

vanaf ***nu beschikbaar*** in alle Alma's

Tikkantoor

Devano

016/490.890

Tekstverwerking
Laserprinting ★ Lay-out
Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen, ...

Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisem)

advertentie

Werk bij Kultuurraad

Kultuurraad, de raad binnen Loko die het kultuuraanbod aan de universiteit verzorgt en nauw opvolgt, zoekt een koördinator ter ondersteuning van haar werking. Hierbij wordt Kultuurraad geholpen door het kunstencentrum STUC. Kultuurraad zoekt voor het akademiejaar 1994-1995 iemand die als halftijdse kracht de koordinatie van kultuuraktiviteiten op zich neemt.

Taakomschrijving:
- de verschillende problematieken nauwgezet opvolgen en inhoudelijk steunen (dossierkennis, bijv. omtrent de relatie Kultuurraad-STUC, Loko-verdeelsleutel, kultuurbeleid op regionaal en nationaal nivo);
- de relatie tussen Kultuurraad, STUC en de kringen verstevigen;
- administratieve ondersteuning van Kultuurraad (FKK, boekhouding);
- de AV's en OAV's bijwonen;
- begeleiding van de kultuurraadorganisaties (AV-projekt, basiskursussen, ticketshop, programmatie, ...);
- informatiedoorstroming (verslagen AV's en OAV's, dokumenten) en archivering;
- begeleiding van de vrijwilligerswerking van het STUC;
- meewerken in de STUC-ploeg.

Vereisten:
- sterke interesse voor alles wat kultuur aanbelangt;
- kontaktvaardigheid;
- organisatorische aanleg;
- studenten bij de werking kunnen betrekken en motiveren.

Interesse? Stuur dan een kurrikulum vitae en een schriftelijke motivatie op naar Kultuurraad, E. Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven. Je kan ons ook opbellen op het nummer 016/23.67.73 (van 10 tot 18 u, vragen naar Goele Haest) of op het nummer 016/22.95.50 (vanaf 18 u, vragen naar Goele Haest of Tom Dams). Alle kandidaturen moeten binnen zijn vóór dinsdag 19 april 1994.

DE BOEKENBEURS: EEN GROTE ONTDEKKING!

BETAAL NIET MEER...

VIER DAGEN LANG 4

WANT HET KAN OOK MET MINDER!

De Centrale Boekhandel koopt in Amerika en Engeland wetenschappelijke boeken 'per kilo' in. Duizenden prachtige tekstboeken, manuals, atlassen, referentie- en studiegidsen, geven wij een 'tweede leven'. Op deze wijze gaat er een wereld voor je open. Waarom de nieuwste, als de voorlaatste druk zo goed als nieuw is? Profiteer ervan: bouw nu je eigen bibliotheek op.
Altijd onder handbereik en vergeet niet:

KOPIËREN IS DUURDER

AUDITING
ARENS&LOEBBECKE
4th.ed. 832 pag. AN INTEGRATED APPROACH. Voorgeschreven literatuur voor weggeefprijs: A.U.B. NIET DRINGEN, ER IS GENOEG!
Van 2000
Nu 188

FINANCIAL MANAGEMENT & POLICY
VAN HORNE 7th.ed. 858 pag. Nu reeds de 7e druk in de aanbieding!
Van 1500
Nu 188

MANAGEMENT
STONER
3th.ed., 714 pag. A general Txt for all organisations.
Nu 188

ROITT'S **ESSENTIAL IMMUNOLOGY**
6th.ed. 286 Pag. Een ware klassieker sedert 22 jaar.
Van 1780 Nu 473

WEISS: **CELL AND TISSUE BIOLOGY**
URBAN&SCHWARZENBERG
6th ed., 1158 pag. A textbook of histology. Geadviseerde literatuur nu onder handbereik.
Van 3500
Nu 1328

NELSON: **TEXT-BOOK OF PEDIATRICS**
12th. ed., 1899 pag. Een ware klassieker, sedert 1933 niet meer weg te denken.
Van 4000
Nu 758

HORNGREN'S **INTRO TO MANAGEMENT ACCOUNTING**
7th. ed. 762 pag. Waarom voolstaan met het uittrekse!; haal snel het hele boek voor 'n stuntprijs
Nu 188

STRUCTURING OF PEDAGOGIC DISCOURSE
BERNSTEIN. 235 pag. The most genuinely creative mind in sociology today
Nu 169

INTRO TO FINANCIAL ACCOUNTING
HORNGREN&SUNDEM
Rev. 3th.ed., 795 pag. Je hoeft niet alles te weten, als je het maar weet te vinden.
Nu 188

MARKETING MANAGEMENT
KOTLER 6th.ed., 777 pag. Analysis, planning, implementation & control. A world leading Txtbook in marketing.
Van 1950
Nu 321

MANAGEMENT INFORMATION SYSTEMS
O'BRIEN
670 pag. A managerial and user perspective.
Van 1800
Nu 378

DONDERDAG	VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
21 APRIL	22 APRIL	23 APRIL	24 APRIL
11.00-22.00 UUR	11.00-22.00 UUR	11.00-18.00 UUR	11.00-17.00 UUR

NU OOK:
GRAY'S
RUBIN&FARBER
HARRISONS - BATES
MERCK MANUAL
KUMAR&CLARKE
GRIFFIN - ENZ. ENZ.

GRATIS TOEGANG GRATIS

CONGRES PALEIS
02/513 4130
MET DE TREIN OF METRO NAAR CENTRAAL STATION: OVERSTEKEN, INGANG DE STUIVERSSTRAAT
BRUSSEL

PUZZELWOORDENBOEKEN • PRENTEN • VAN DALE • POCKETS • WENSKAARTEN • DOE-'T-ZELF • DIEREN • REIZEN • SPROOKJES • SPORT • ATLASSEN • WOORDENBOEKEN • LEKTURAMA • TIME LIFE • GESCHIEDENIS • SPECTRUM • BAEDEKER • HACHETTE • KOOKBOEKEN • JEUGDBOEKEN • OOSTHOEK • TECHNISCH • LAROUSSE • KRAMERS • VISSEN • KOLLER PRINS • STANDAARD • PRISMA • KIJK OP • SUPPLEMENTEN • KRONIEKEN • ROMANS

SOENENBOEK

LAATSTE NIEUWS:

Honderden nieuwe titels van o.a.

SPRINGER VERLAG
BLACKWELL
MAC GRAW HILL
MACMILLAN
WILLIAMS & WILKINS
WILEY
SAUNDERS
ENZ. ENZ.

Reserveer nu reeds deze dagen in je agenda, want dit wordt echt uniek. Zegt het voort!

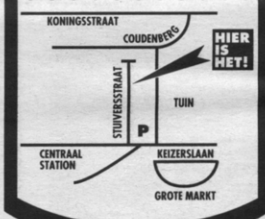

WHY PAY MORE?

75.000 KILO BOEKEN

BOEKENFESTIJN IN HET CONGRES PALEIS

Gedurende vier dagen (21 t/m 24 april a.s.) vindt in het centrum van Brussel een groot boekenfestijn plaats. De Centrale Boekhandel heeft als organisator haar complete magazijn uit Nederland verplaatst naar Brussel.
De heer van Daalen van de Centrale Boekhandel: 'Van alle bekende uitgevers in Nederland en België, maar ook Amerika en Engeland, worden grote partijen soms per kilo ingekocht. Ruim 75.000 kilo aan retouren en overschotten van boekhandels, boekenclubs en uitgevers gaan nu aan 'weggeefprijzen' naar deze boekenbeurs. Soms licht beschadigd of verkleurd, maar altijd met enorm prijsvoordeel. Voor de bezoekers van de boekenbeurs staan tientallen winkelwagentjes klaar om de kilo's mee te sjouwen.

OVERZICHTELIJK KEUZE AANBOD

Je kan het haast niet geloven.
Dure wetenschappelijke boeken over management, geneeskunde, computersoftware, maar ook romans in allerlei talen vind je er aan spotprijzen. 'Kopiëren is duurder' zegt Carel van Daalen. En van verdwalen tussen de meer dan 100.000 boeken is er geen sprake. Overzichtelijke spandoeken boven de tafels vertellen de bezoeker wat er waar te vinden is. Zo is er de snuffelhoek, de culinaire corner, de stripstraat, de groene golf,... Voor elk wat wils dus.

SPECIAAL VOOR STUDENTEN EN DOCENTEN

Deze boekenbeurs is vooral voor studenten en hun docenten zeer interessant. Alleen op deze beurs vind je speciale vakliteratuur voor een prikje. Let wel, de allerlaatste druk moet je er niet verwachten. Dat kan ook niet aan deze prijzen. But who cares.

BRAINLIST

Bovendien is er ook de BRAINLIST. Deze lijst bestaat uit een opsomming van honderden goedkope wetenschappelijke boeken. Deze lijst kan gratis meegenomen worden op de beurs. Een ideale manier dus om je boeken op een goedkope manier te bekomen.

ZOEKDIENST

Ben je op zoek naar een speciaal boek of deel van een serie, dan is daar de ZOEKDIENST waar je je wensen aan kan opgeven. Tijdens de beurs is hier de informatiestand voor aanwezig.
De boekenbeurs vindt plaats op donderdag 21 april van 11 tot 22 u., vrijdag 22 april van 11 tot 22 u., zaterdag 23 april van 11 tot 18 u. en zondag 24 april van 11 tot 17 u.
De toegang is gratis.
Voor verdere informatie belt U met ons kantoor te Antwerpen. Tel.: 03/238.17.07.

Zoekertjes

• Dag Kristoff. Als ik Michael Hedges op een Indiaans strand zou tegenkomen, zou ik spontaan beginnen kotsen. Knappe muziek hoor, ik appreciëer hem meer en meer, maar wat wil je.
• De Roze Drempel prezenteert op ma 4/4: AIDS-avond. Samen naar de film "Philadelphia", met voorbespreking en informatie. Maria Theresiastr 114, 20.00.
• Wie verloor sjaal in de Blijde Inkomststr. op wo 9/3? Af te halen bij Maai, Bl. Inkomststr. 14.
• Romania is wanhopig op zoek naar preses voor volgend jaar.
• Liefde overschrijdt alle grenzen, ...zelfs die van Antwerpen.
• Aan de vliegende sigaar: kan jij gedachten lezen?
• A., 't Is moeilijk om op beslissingen terug te komen, maar toch bedankt!
• De Leuvense homojongeren, (Het Goede Spoor) gaan op ma 18/4 zwemmen. We verzamelen om 20.00, Maria Theresiastr. 114. Wel jong, niet hetero? Kom dan eens langs!
• Elp, we zijn het sjema van de ellingszoek van de koozeweei kwijt. Elp ons, arme arsjeloosjes, woensdag in MSjl.
• Aan de insektoide drievuldigheid: er is een middel tegen longkanker. Het kost 650 fr en is te koop in de betere platenzaak.
• Biecht van K.Godel: E.H. Pastoor, ik heb peper in uw water gedaan.
• Aan de jonkervrouwe die in types naast me zat en mij miste, ik kom terug. Zelfde tijd, zelfde uur, hou mijn stoel warm. Wim.
• Ridder Galahad, hebban allas vogelas nestas begunnan, hinase hic ende tu. Jonckvrouwe Chantal.
• Natuurvriend, 26, is al jaaaren op zoek naar vennote. Kooktalent, westvlaams aksent en interesse voor lokomotieven gewenst maar niet noodzakelijk. Schapenstr. 17 bus 7.
• Ik zoek iemand om kot over te nemen vanaf april. Gemeubelde kamer met koelkast, lavabo, kookplaat, gemeenschappelijke keuken en douches. Tiensestr. 23, 5000 fr. Tel. 067/772789.
• MEUS SERVUS, 't is om te melden dat ik Veto vanaf nu wel lees! Je nichtje.
• De farao moet zich in het hienamaals ook ontlasten, nl. in de ontlastingsruimte van de piramide. Is de mummie daaraan aangepast?
• De blauwhelmen bieden u, mits bekendmaking, een gratis broodmaaltijd aan.
• Zal het kleine, geile monster op de TD toeslaan? Meisjes wachten vol spanning.
• Wie heeft mijn gefraudeerde stembriefjes?
• A.B., onze oprechte, welgemeende, ernstig op te vatten, zwaarwichtige, serieuze en recht uit het hart komende ekskuzes. G.V. en C.D.
• Pieter, vertel alles nu eens heel eerlijk, van S tot A. En wanneer ga jij eens wat te vertellen hebben, Greg? Liefst niet over sleutelhangers of Melrose Place.

JO MEUWISSEN bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminaries, evenementen, optredens, fuiven en TD's
LCD - VIDEOPROJEKTOREN
DISCOBAR

☎ 016/201.301

advertentie

• Zwarte Pi, kan je in mijn schoentje nog eens een vat leggen?
• Eefje, ondanks maandag houden we van jou. Kusje van de pedels.
• Een beetje in de knoei met je gevoelens voor mensen van je eigen geslacht? Elke dinsdagavond tussen 20 en 23 u. is er het Roze Drempel-onthaal, voor info en/of een gesprek. JAC, JPMinckelersstr. 47C, Leuven. Tel. 016/20.06.06.
• Drie maand en de zoveelste verkiezing later... De winnaar is: een lolploeg.
• Typen tesis, verslagen, briefwisseling. Kris Roselle, Naamsestw. 130, Lvn. 016/207077.
• 6 april zoekt Hadewijch om verjaardag te vieren.
• Liefste Dirkske, drink jij je koffietje niet liever in het gezelschap van twee lieftallige nimfen?
• Vlaamse leeuw brult; "Stem 3,14!" De boompjes schreeuwen: "Leve het kleine geile monster!"
• Voor al uw tikwerk: bel nr. 016/256117 of ook 016/205626.
• Godot alarmeert: Wolf Ancia zit achter mij aan.
• Geef mij toch maar bimbam...
• Ik ben ontgoocheld in tweede kan geologie. Vooral de heer Simoens laat veel te wensen over. In plaats van naakt over Engelse daken te lopen, zou hij beter wat scheikunde blokken. En de dikke jongen uit eerste kan (bis) zou ik ook wel eens in mijn les willen zien. Georges.
• Die ochtend in de kopiewinkel: gratis stembriefjes!
• Manu, gij kunt goe troemelen! Maar wat denkt ge van mij? Gregje
• Franstalige E.W.-student zoekt naar nederlandstalige om taalfouten in zijn tesis te verbeteren. Beloning overeen te komen. Philippe Duchateau, Iersе Predikherenstr. 41.
• Wanneer kan ik je nog een glaasje water aanbieden?
• Wil de persoon die zo vriendelijk was mijn fiets te "lenen" in de nacht van 21 op 22/4 deze misschien terugbrengen. Liefst voor ik u vind. Peter, F. Lintsstr. 160.
• Vriendelijke groeten aan alle burgiemeisjes van tweede kan. T.S. Mechanics Productions.
• Hansje, dat is dan bij deze rechtgezet. Mag ik je er attent op maken dat ik nog steeds geen peperkoek heb gezien? Je teergeliefde zusje.
• Jan, wat doe je zaterdag?
• Bart Phillipsen for president! Der Bart-Phillipsen-Fan-Klub.
• Eerste kan zal buffel missen op ekskursie. eerste kan.
• Vanaf nu kruip ik alleen nog maar voor 5000 fr in de kerstboom. Dame Edna.
• Zeg Katrien, heeft hij het nu al verteld?
• Homo-en lesbiennefuif in zaal Paradox, Waalse Kaai 25, Antwerpen, op vr 8/4 vanaf 22.30u. Org. HLJK vzw.
• Elke Superbrain en Manu zijn heel blij nu ook eens in Veto gekomen te zijn.
• Smetje, ga op zoek naar iemand die de grote waarde van je kodeks kan vervangen. Hij (je kodeks welteverstaan) is nu toch een bestseller in de seksliteratuur.
• Ik betaal jullie allemaal een pint op ekskursie. Els Decibels.
• Gratis abonnement op homo- en lesb. jo. infoflash. Schrijf HLJ-koepel, wandelingstr. 29, 8500 Kortrijk, of tel. Wim 056/256668, open of gesl. oms., graag vermelding van leeftijd.
• Voor al uw typwerk-tekstverwerking-tesissen tel. 016/257897.
• Woensdag is het de dag des oordeels. Het verdikt zal hard maar eerlijk zijn. Er zijn er maar vijf die mogen slagen, stel je voor. En ondertussen blijven ze maar lachen omdat ik verliefd ben. Maar ze menen het goed.
• En Karen is akkoord met de bimbam...
• Omkopen mag maar Ann V. wordt toch preses en Kristof V. vice.
• Wie Ans en Ronald wil zien tongen: afspraak vrijdag rond 13u45 naast Alma 3. Be there.
• HLJK vzw zoekt geinteresseerde menswetsch. die hun tesis willen doen rond jongerenprostitutieonderzoek in Vlaanderen of stage willen doen in een homo&lesb.-groep of de koepel. Schrijf HLJK vzw, Wandelingstr. 29, 8500 kortrijk of tel. Wim 056/256668. Ook voor onderz. rond diskriminatie en zelfmoord, en homo&lesb. in de bijzondere jeugdzorg.
• Also ist die Pointe: Bart Phillipsen ist unser Idol. Der Bart- Phillipsen-Fan-Klub.
• Kris op maandagmorgen is toch ook niet alles.

'TEKST.BO.TIK'
TIKWERK - TEKSTVERWERKING
m.i.v. VERTALING
Telefoon 016-26 06 58
Fax-Modem 016-25 17 60
advertentie

ECO COPY
Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31

Het "groene" copy-center van Leuven.
Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE Inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt
CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.
advertentie

Bim

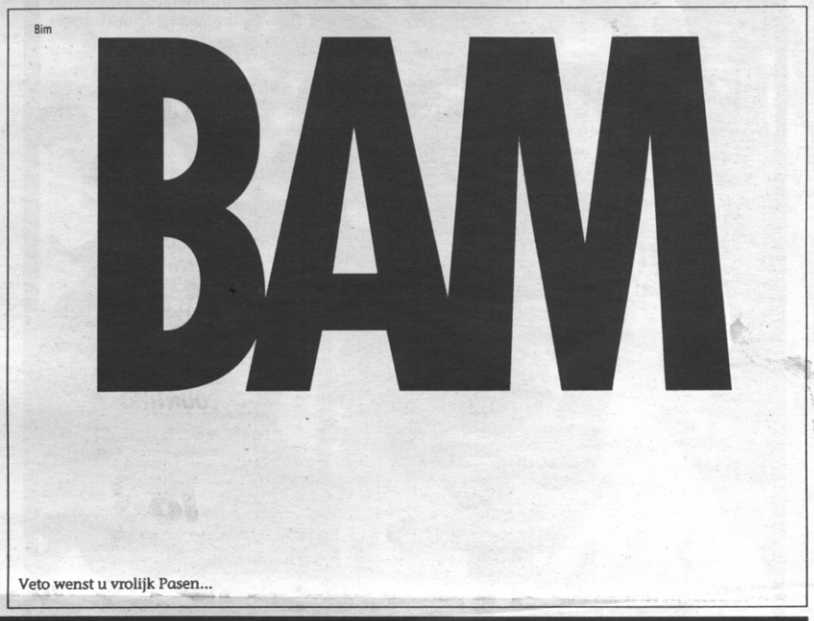

Veto wenst u vrolijk Pasen...

AGENDA & VALVAS

DOOR KAREN DE POOTER

alle gegevens voor agenda en valvas moeten ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redaktieadres bezorgd worden. Vermeld duidelijk alle informatie (datum, uur, plaats en prijs).

MAANDAG

20.00 u **DISKUSSIEAVOND** 'Hoe je als student inzetten voor de derde wereld?', in Sekretariaat van het AIB, Naamsestr. 178/3, org. AIB.
20.00 u **FILM** 'Once Upon a Time in the West'(1968), de bekendste spaghettiwestern van Sergio Leone, in Stuc, toeg. 100/150.
20.00 u **KONCERT** Koor Lemmensinstituut en Brabants Muzyk Collegie olv E. Van Nevel, G. Anthoni ea, in Lemmensinstituut, toeg. info 23.39.67.

DINSDAG

14.00 u **TEATER** 'Van al die niks te zeggen hebben zijn die die zwijgen 't aangenaamst' door Victoria, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
18.00 u **BEIAARDKONCERT** Passiemuziek, in het kader van de Goede Week, in Centrale biblioteek.
20.00 u **KONCERT** Koor IMEP en kamerorkest Lemmensinstituut met werk van Haydn en Bach, in Lemmensinstituut (info 23.39.67).
20.00 u **VIDEO** 'Deja-vu' van Stefaan Decostere, over de snelle moderne kitsch-kultuur van Europa en Japan, in Stuc, toeg. 100/150.
20.15 u **KONCERT** Universitair Harmonieorkest olv Jan Segers en saxofoonkwartet van Rudy Haemers met oa 'Air nostalgique' van Ted Huggens en 'Pierrot' van Koen De Wolf, in Grote Aula, MT-kollege, toeg. 150/200.
20.30 u **TEATER** 'Van al die niks te zeggen hebben zijn die die zwijgen 't aangenaamst' door Victoria, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

WOENSDAG

14.00 u **FILM** 'Het Sacrament' van Hugo Claus, een familiedrama waarin homoseksualiteit centraal staat, in Vlaams filmmuseum, Vanderkelenstraat 30.
14.00 u **INFO AVOND** Informatie voor jobstudenten, met uitleg over wetgeving, mogelijkheid tot vragen stellen, in ABVV, Maria Theresiastr. 119, toeg. gratis, org. ABVV-Jongeren.
20.00 u **FILM** Vijf eksperimentele films van Phil Solomon, in aanwezigheid van de regisseur, in Stuc, toeg. 100/150.
20.00 u **FILM** 'Het Sacrament' van Hugo Claus, een familiedrama waarin homoseksualiteit centraal staat, in Vlaams filmmuseum, Vanderkelenstraat 30.
20.00 u **KONCERT** Koor en orkest Lemmmensinstituut olv van K. Bikkembergs met de Johannespassie van Bach, in Lemmensinstituut.
20.00 u **INFO AVOND** Informatie en diskussie over eko-feminisme, Vlamingenstraat 116.
20.30 u **TEATER** 'Van al die niks te zeggen hebben zijn die die zwijgen 't aangenaamst' door Victoria, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

DONDERDAG

11.00 u **LEZING** Lezing door Shawqi Armali, vertegenwoordiger van de PLO in Brussel: 'Le processus de paix au Moyen-Orient, in Erasmushuis, Blijde Inkomststr. 21.
14.00 u **TEATER** 'Van al die niks te zeggen hebben zijn die die zwijgen 't aangenaamst' door Victoria, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
20.00 u **INFO AVOND** Informatie over straatkinderen in Brazilië, in Los Buenos, Parkstr. 14.
20.00 u **VIDEO** Travelogue 1,2,3,4 en 5: een reeks video's waarin Stefaan Decostere werkt rond het reizen in het hedendaagse mediatijdperk, in Stuc, toeg. 100/150.
20.00 u **BIJEENKOMST Agalev-studenten, in Vlamingenstraat 116. 20.30 u** TEATER<bob> 'Van al die niks te zeggen hebben zijn die die zwijgen 't aangenaamst' door Victoria, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

VRIJDAG

14.00 u **TEATER** 'Van al die niks te zeggen hebben zijn die die zwijgen 't aangenaamst' door Victoria, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
16.45 u **WANDELTOCHT** Stille Goede Vrijdagtocht, Hogeschoolplein, org. Pax Christi Leuven.
20.30 u **FUIF** Verse-vis fuif, in Zaal Ons Huis, Goudbloemstr. 28, toeg. 50/70, org. Chiro Herent.
20.30 u **TEATER** 'Van al die niks te zeggen hebben zijn die die zwijgen 't aangenaamst' door Victoria, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
21.00 u **KONCERT** 'Misantropic Experiment', in Clockwork, toeg. 10.

ZONDAG

09.45-09.55 u **BEIAARDKONCERT** 'Paasluiden te Leuven': op paaszondag zullen de klokken van de verschillende kerken en kloosters gelijktijdig luiden, in heel Leuven, org. Campanae Lovanienses.

MAANDAG

20.00(?) u **KONCERT** Gitaarlawaai van het Amerikaanse Jawbox en de Leuvense groep Tryptich (zie ook artikel), in Sojo, toeg. 250/300.

DONDERDAG 7 APRIL

20.00 u **TEATER** Benefietvoorstelling ten voordele van Leonie Abo van 'Abo, een vrouw in Kongo' door de Internationale Nieuwe Scene, in Minnepoort, toeg. 300/350.

EKONOMIKA

▣ 31/03: Laatste avond in de Dulci

GERMANIA

▣ 30/03 om 19.00 u: Uitreiking prijs Literaire wedstrijd, in KB-Ladeuzeplein. ▣ 31/03 om 22.00 u: Zet 'm op- TD tvv van Aids-buddy-team, in Lido.

KLIO

▣ 28/03: Klassieke avond, stadskledij gewenst, in fak. ▣ 28/03: Feestweek. ▣ 29/03 om 22.00 u: TD, in Rumba. ▣ 30/03 om 21.00 u: Kantus, in Onder den Toren. ▣ 01/04 om 21.00 u: Videonacht, in fak. ▣ 02/04 om 07.00 u: Ontbijt, in fak.

MEDIKA

▣ 30/03 om 22.00 u: Optreden van De Lama's. ▣ 31/03 om 22.00 u: Aftap Doc's bar, in Doc's bar.

POLITIKA

▣ 28/03 om 20.00 u: Kringvergadering, boven 't Politika-kafee. ▣ 29/03 om 20.00 u: Kwis, in Politika-kafee. ▣ 30/03 om 19.00 u: Happy hour en optreden, in Politika-kafee. ▣ 31/03 om 09.00-18.00 u: Verkiezingen (bis), in monitoraatsgang. ▣ 31/03 om 21.00 u: Afzuip van 't kafee (kaarten op politika sekretariaat), in politika-kafee.

PSYCHOLOGISCHE KRING

▣ 31/03: The end of the Shrink, in Shrink.

VRG

▣ 31/03: Valkfeesten, in Hal van de Nieuwe Valk. ▣ 31/03 om 02.00 u: Laatste avond HDR (kaarten alleen in voorverkoop), in HDR. ▣ 31/03 om 14.00 u: animatie. ▣ 31/03 om 21.00 u: Optredens en verkiezingsuitslag: Pieter-Jan De Smet, Trockener Kecks, mystery act, ink. gratis.

WINA

▣ 29/03 om 20.00 u: Owb-vergadering, in Winakelder. ▣ 30/03 om 22.00 u: Winabar, onder Alma 3.

VERKIEZINGEN

VRG: Valkatraz

☑ 28/03: Ploegvoorstelling in de verschillende jaren. ☑ 28/03: Valcatrazverkiezingsweek. ☑ 28/03 om 20.00 u: Debat 'vrouwenhandel: de kommissie doorgelicht', met oa Patsy Sörensen en joernalisten Danny Illegems (Humo) en Jeroen Wils (De Standaard). ☑ 29/03: Ploegvoorstelling in de jaren. ☑ 29/03 om 12.00-18.00 u: Gratis dag: gratis studentenpakket, haarkappen, fotokopiëren, fietsenreparatie, ink. gratis natuurlijk. ☑ 29/03 om 22.00 u: HDR-Catraz: huis der Rechten wordt omgetoverd in een gevangenis, in HDR. ☑ 29/03 om 22.00 u: gratis filmvertoning 'C'est arrive pres de chez vous', in Supercity zaal 1. ☑ 30/03 om 12.00 u: Receptie met aansluitend lezersdebat, in hall NV. ☑ 30/03 om 20.00 u: Optreden: Dirk Denoyelle en Kommil Foo, in Pieter De Somer-aula.

EOOS

☑ 28/03 om 20.00 u: Verkiezingsdebat, in praatkamer van de fak.☑ 29/03 om 10.30-16.30 u: Verkiezingen, op zevende verdieping. ☑ 30/03: TD, in Albatros. ☑ 30/03 om 10.30- 16.30 u: Verkiezingen, op zevende verdieping. ☑ 30/03 om 22.00 u: TD, in zaal Albatros, ink. 50/70.

GERMANIA

☑ 31/03 om 9.00-17.00 u: Verkiezingen, in Hal Erasmushuis.

HAND IN HAND IN BEELD

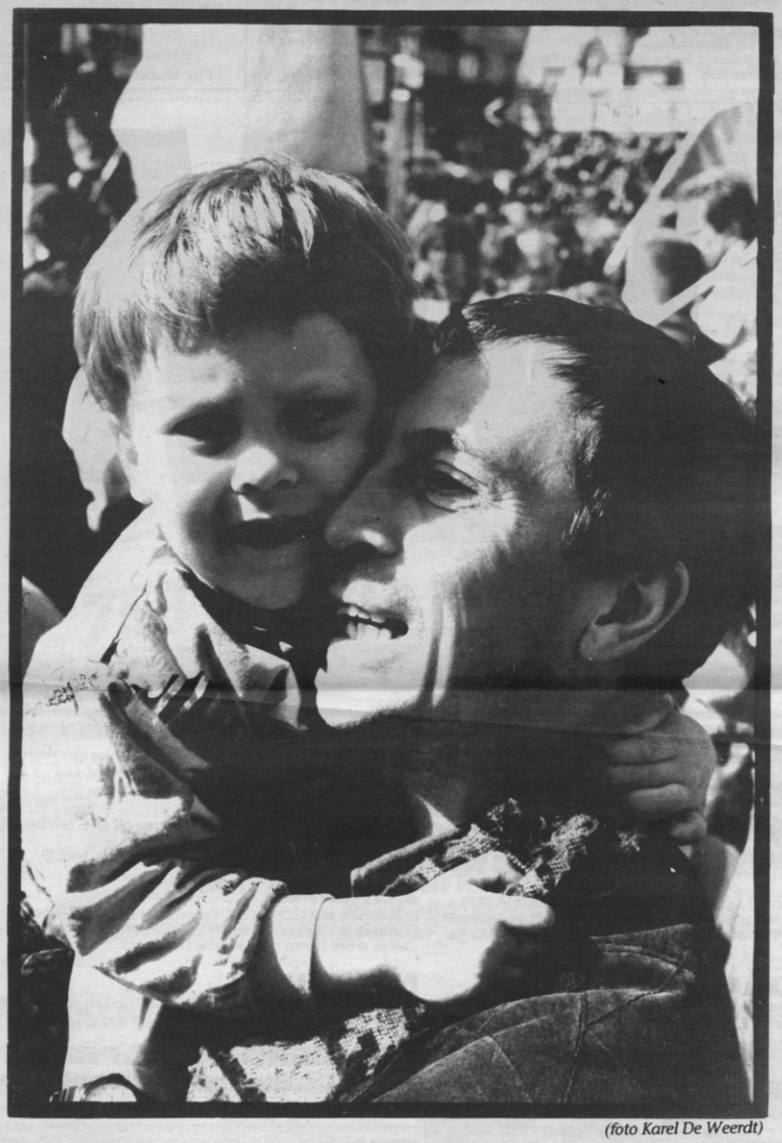

(foto Karel De Weerdt)

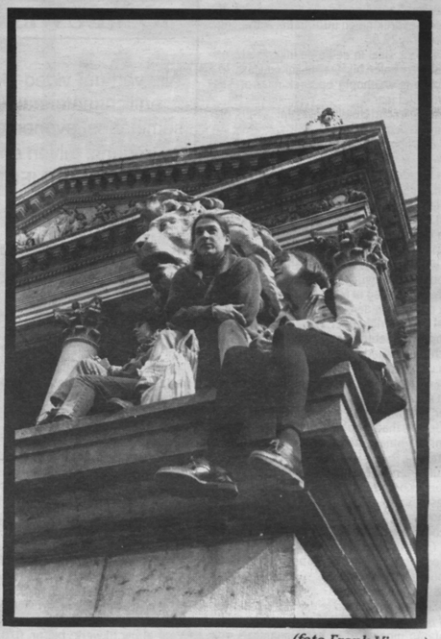

(foto Frank Viaene)

(foto Frank Viaene)

(foto Karel De Weerdt)

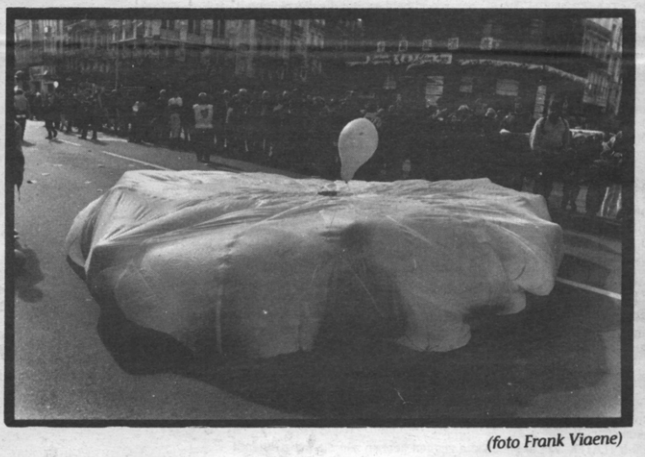

(foto Frank Viaene)